

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/2013 - 49 pàgines

Sessió ordinària del dia 9 de maig del 2013

El dia 9 de maig del 2013, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 22/2013, que és el següent:

1. Elecció del càrrec de Secretari de la Sindicatura.

2. Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 85/2010, del 18 de novembre, de mesures provisionals en relació amb el règim d'energia elèctrica.

3. Examen i votació de la proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica relatiu al repartiment del comís dels instruments i dels productes del delictes.

4. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei en què s'estableixen mesures contra la morositat.

5. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de serveis socials i socio-sanitaris.

6. Examen i votació de les esmenes a la totalitat, formulades pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, President del Grup Parlamentari Mixt i pel M. I. Sr. David Rios Rius, President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar l'adquisició d'accions de la societat Centre de Tractament de Residus, SA.

7. Examen i votació del Projecte de llei sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà i altres disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra.

8. Examen i votació del Projecte de llei sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny

M. I. Sr. Pere Altimir Pintat

M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch

M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra

M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

M. I. Sra. Roser Bastida Areny

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot

M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs

M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega

M. I. Sra. Rosa Gili Casals

M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia

M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sr. Xavier Montané Atero

M. I. Sr. Pere Obiols Mogio

M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Sílvia Riva González.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Sr. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Sr. Xavier Zamora Espot, Ministre de Justícia i Interior; Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Sra. Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i Sr. Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al primer dels punts de l'ordre del dia.

1. Elecció del càrrec de Secretari de la Sindicatura.

Vista la renúncia al càrrec de secretari de la Sindicatura formulada pel M.I. Sr. David Rios Rius, el proppassat dia 24 d'abril i tal com preveuen els articles 21 i següents del Reglament del Consell General, procedirem a l'elecció del secretari vacant de Sindicatura

Demanaré doncs al Sr. secretari de torn, el Sr. Enseñat que llegeixi les candidatures presentades.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

S'han formulat dues candidatures per al càrrec de secretari de la Sindicatura, la primera formada per la M.I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot i la segona per la M.I. Sra. Rosa Gili Casals.

A la primera candidatura donen suport els M.I. Srs. Gerard Barcia Duedra, Jaume Bartumeu Cassany i Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

A la segona candidatura donen suport els M.I. Srs. David Rios Rius, Mariona González Reolit i Rosa Gili Casals.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Procedirem tot seguit doncs a la votació. Votació que serà secreta i per papereta tal com disposa el Reglament del Consell General.

Aniré cridant els Srs. consellers generals segons l'ordre alfabètic, a excepció dels membres de la Sindicatura que votarem en darrer lloc.

Els consellers s'aixecaran, passaran per davant de la presidència, recolliran el sobre, es dirigiran a l'espai on trobaran les paperetes -que està a la meua esquerra- i tornaran per dipositar el seu vot dins de l'urna.

Abans de començar les votacions es mostrarà que l'urna és buida.

Sr. nunci, si us plau...

(El Sr. nunci mostra l'interior de l'urna als consellers)

El Sr. síndic general:

Procedim doncs a aquesta votació.

(Els consellers presents a la Cambra procedeixen a votar seguint les indicacions rebudes pel M.I. Sr. Síndic)

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Adellach Coma

Sr. Miquel Aleix Areny

Sr. Pere Altimir Pintat

Sr. Daniel Armengol Bosch

Sr. Gerard Barcia Duedra

Sr. Josep Anton Bardina Pau

Sr. Ladislau Baró Solà

Sr. Jaume Bartumeu Cassany

Sra. Roser Bastida Areny

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot

Sra. Sílvia Calvó Armengol

Sra. Sofia Garrallà Tomàs

Sra. Olga Gelabert Fàbrega

Sra. Rosa Gili Casals

Sra. Mariona González Reolit

Sra. Celine Mandicó Garcia

papereta en blanc, papereta en blanc, Rosa Gili Casals, Rosa Gili Casals, papereta en blanc, papereta en blanc, Sílvia Eloïsa Bonet Perot, papereta en blanc, papereta en blanc, Sílvia Eloïsa Bonet Perot, papereta en blanc, papereta en blanc, Sílvia Eloïsa Bonet Perot, papereta en blanc, papereta en blanc, papereta en blanc, papereta en blanc.

Sr. secretari, si voleu procedir al recompte, si us plau...

El Sr. Carles Enseñat:

21 vots en blanc.

3 vots a favor de la Sra. Rosa Gili.

3 vots a favor de la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. secretari.

Bé, a la vista del resultat i donat que s'ha produït novament un empat, i segons disposa l'article 21.3 del Reglament, es declara elegida la Sra. Rosa Gili Casals com a secretària de la Sindicatura vist que és la candidata de menor edat.

Procedirem tot seguit a la presa de jurament de la nova secretària de Sindicatura.

Demanaria que s'atansés...

(El M.I. Sr. Síndic General es col·loca el vestit tradicional: la capa, el bicorni i la medalla.)

El Sr. síndic general:

Vós, Sra. Rosa Gili Casals, que heu estat elegida secretària de la Sindicatura, jureu o prometeu acatar la Constitució?

La Sra. Rosa Gili:

Ho prometo.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu, bona andorrana sereu.

Enhorabona.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies.

(Se senten aplaudiments)

(La M. I. Sra. Rosa Gili Casals ocupa el seu nou lloc a la presidència com a secretària de Sindicatura)

El Sr. síndic general:

Bé, passem al segon punt de l'ordre del dia.

2. Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 85/2010, del 18 de novembre, de mesures provisionals en relació amb el règim d'energia elèctrica.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí núm. 10/2013 del 28 de març i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern...

Sr. Jordi Alcobé, teniu la paraula...

Es potestatiu fer-ho des de la tribuna o des del seu lloc, com vostè vulgui.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es debat en aquesta Cambra la modificació la Llei 85/2010, del 18 de novembre, de mesures provisionals en relació al règim d'energia elèctrica. Una modificació que, com veurem més endavant, s'emmarca en el procés de regulació d'un nou model energètic a Andorra, tutelat pel Llibre Blanc de l'Energia d'Andorra, que va ser presentat al juliol del 2012 i elaborat de forma conjunta per tots els agents públics i privats en relació amb el sector de l'energia a Andorra.

No cal dir que els actuals reptes energètics mundials per assolir una major sostenibilitat energètica i mediambiental, no són aliens als reptes energètics que afronta, quasi en major mesura, el nostre país. Les dades relatives a la producció i consum d'energia a Andorra, indiquen una pràctica total dependència de les fonts d'energia externes, amb una importació del 93% de l'energia consumida a Andorra, si hi incloem la importació d'electricitat, de gasoil de calefacció i de gas. Així, únicament produïm avui a Andorra el 7% de l'energia que consumim, via la central hidroelèctrica de FEDA i l'activitat de cogeneració del Centre de tractament de residus.

Així doncs, la diversificació de les fonts d'aprovisionament d'energia, la reducció de la dependència energètica del sector de l'exterior i la potenciació d'energies renovables i de l'eficiència energètica, són els 3 pilars essencials del nou model energètic (tal com indicava ja l'exposició de motius de la Llei 85/2010 i així com el Llibre Blanc de l'Energia a Andorra).

Però a més, aquest nou model energètic, més net i menys depenent, és a dir més sostenible, també possibilita la creació d'un nou sector o clúster en el nostre teixit econòmic i empresarial. Un sector que vol donar noves oportunitats de creació d'empreses i de llocs de treball, un sector clarament incorporador de ma d'obra qualificada, i un sector que

complementa totalment un altre sector molt afectat per la situació econòmica actual, com és el de la construcció.

Així, el sector de l'energia ha de ser el sector que dota de transversalitat a la resta de sectors de l'economia i la producció d'energia també ha de beneficiar-se, potenciar-se i obrir-se amb el nou marc de l'obertura econòmica.

Sota aquestes premisses, la regulació d'aquest nou model energètic també ha de ser de fàcil aplicació, limitant al màxim les barreres administratives i possibilitant i incentivant la implantació de les mesures relacionades amb les energies renovables, a l'abast de totes les empreses, i diria de tots els particulars.

De fet, la Llei 85/2010 va obrir la porta a la producció d'electricitat d'origen fotovoltaic en instal·lacions amb una potència inferior a 500 kW. Així, donant curs a les disposicions d'aquesta llei, el Govern ha aprovat el Reglament que regula la producció d'energia elèctrica d'origen fotovoltaic, les condicions de compra d'aquesta energia per part de les empreses distribuïdores d'electricitat. I el 13 de març passat, es va obrir la convocatòria per la inscripció al registre de les tarifes de retribució per compensar econòmicament a les empreses distribuïdores.

Tanmateix, a la pràctica, la possibilitat de producció d'energia fotovoltaica que atorga la Llei 85/2010 i els seus reglaments d'aplicació, es veu limitada pels diversos procediments administratius derivats de la seva condició d'activitat econòmica.

Per exemple, si una societat, un empresari, una comunitat de veïns o un particular desitgen instal·lar plaques solars fotovoltaiques als seus respectius edificis, magatzems o instal·lacions, haurien de tramitar l'ampliació del seu objecte social (en el cas de les societats) o de l'activitat comercial (en el cas d'empresaris), així com pagar les taxes i els impostos corresponents i complir amb les obligacions comptables. Però a més, en el cas de les comunitats de veïns i dels particulars, aquests haurien de convertir-se a la pràctica amb empresaris amb tot el que això comporta de tramitació administrativa (com l'obertura d'un comerç o la cotització com a autònoms a la CASS) i de pagament també dels tributs.

Per tant, amb la Llei actual, ni les obligacions tributàries ni els condicionants legals pel que fa a les activitats econòmiques que s'han d'assumir, no afavoreixen que els propietaris d'edificacions emprenguin directament una inversió que, atesa la seva capacitat de producció limitada, ha de

beneficiar-se d'unes tarifes regulades superiors a les del mercat perquè sigui rendible econòmicament.

Així, amb la Llei que avui es debat, es proposa la modificació de l'article 2 de la Llei 85/2010, introduint un apartat que estableix que producció d'electricitat mitjançant l'ús d'energies renovables en instal·lacions inferiors a 500 kW de potència, no té la consideració d'activitat econòmica.

És a dir, que del seu exercici no se'n derivarà cap efecte tributari ni cap altra obligació administrativa relacionada amb l'exercici d'una activitat econòmica.

En altres paraules, aquesta modificació de Llei permetrà que qualsevol propietari o comunitat de veïns, no hagin de donar d'alta una activitat comercial, un comerç, ni hagin d'estar subjectes a les obligacions comptables i fiscals pel fet de produir energies renovables d'origen fotovoltaic fins a 500 kW de potència.

Com a resum, amb aquesta modificació de la Llei 85/2010, si mereix l'aprovació d'aquesta Cambra, i escau dir-ho, instal·lada en un edifici ja dotat, per aquest Consell General de panells solars fotovoltaics, és fa doncs més fàcil i diria, es fa possible la producció d'energia renovable, per tots aquells particulars, comunitats de veïns o empreses que desitgin instal·lar plaques solars. Així, aquesta modificació marca un pas més, cap a un sector energètic obert, més respectuós amb el medi ambient, més diversificat, menys depenent i més sostenible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris...

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre deia: "Avui es debat" doncs miri, no li sàpiga greu, però avui per part nostra almenys, no es debat aquesta proposta. Aquesta proposta l'aprovem i hi donem suport, per això no hi hem fet cap esmena i per tant, la intervenció només és per dir que donarem suport al text presentat pel Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata...
Alguna intervenció?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata sempre ha tingut molt clara la necessitat de treballar el màxim possible en totes les mesures que afavoreixin la sostenibilitat i el medi ambient.

Ho teníem clar el 2010 quan el nostre Govern va entrar la Llei 85/2010 de mesures provisionals en relació amb el règim d'energia elèctrica i ho continuem tenint clar avui mateix.

Compartim totalment la necessitat d'orientar el nostre model energètic en la diversificació de les fonts d'aprovisionament d'energia, en la reducció de la dependència energètica i en la potenciació de les energies renovables, amb l'objectiu de disminuir l'emissió de gasos d'efecte hivernacle i augmentar l'estalvi energètic, tal com defineix el Llibre Blanc de l'energia d'Andorra.

La Llei 85/2010 estableix les bases que possibiliten la producció d'electricitat mitjançant energies renovables a instal·lacions de potències inferiors a 500 kW.

Ha calgut esperar dos anys perquè el Govern de DA comences a posar fil a l'agulla en aquest tema i fins fa pocs mesos no ha donat curs a les disposicions d'aquesta llei.

El Reglament de regulació de l'activitat de generació d'energia elèctrica d'origen fotovoltaic en instal·lacions integrades en edificacions i interconnectades a la xarxa de baixa tensió que reglamenta la cessió d'energia a la xarxa de distribució, data del passat 24 d'octubre 2012 i ha estat ja modificat aquest mateix mes de març.

I també data de l'octubre passat, el Decret pel qual s'aprova la convocatòria de les tarifes de retribució i del contingent de potència per a la generació elèctrica d'origen fotovoltaic, també modificat aquest mes de març.

L'objectiu del projecte de modificació de la Llei 85/2010 que tractem avui en aquesta sala, és simple.

Argumentant que les obligacions tributàries i els condicionants legals a nivell d'activitats econòmiques que cal afrontar poden no afavorir que els propietaris d'edificacions susceptibles d'acollir instal·lacions d'aquest tipus facin aquestes inversions, el Govern de Demòcrates per Andorra planteja en un article únic en aquest projecte de llei que l'activitat de producció d'electricitat a partir de

l'ús d'energies renovables en instal·lacions inferiors a 500KW de potència, no tinguin la consideració d'activitat econòmica a tots els efectes.

Junt amb el cas d'un propietari d'edifici, que és una persona física que no realitza cap activitat econòmica, o d'una comunitat de propietaris, també hi trobem els casos de societats en activitat, a les quals se'ls evitarà tramitar l'ampliació del seu objecte social i de l'activitat comercial amb què actuen, tampoc hauran de pagar les taxes corresponents per aquest fet ni assumir l'augment de la tributació anual que els hi pertoqui.

De la mateixa manera, tampoc caldrà que faci cap gestió ni cap pagament aquell empresari o persona física que realitza altres activitats econòmiques.

És a dir, que tots aquells que produeixin energia estaran exempts de totes les gestions i pagaments de societats dels comuns i Govern: Taxa sobre l'autorització de radicació d'activitats comercials, taxa sobre el registre de Titulars d'activitats econòmiques, impost de radicació d'activitats comercials, cotitzacions a la CASS de les persones que realitzen una activitat econòmica per compte propi, impost sobre el benefici de les societats, impost sobre la renda de les activitats econòmiques (IAE) i l'impost general indirecte (IGI).

En la memòria justificativa del projecte de llei, Govern ens adjunta una simulació de l'explotació econòmica d'una instal·lació fotovoltaica. Es calcula que en el cas d'una petita instal·lació d'una potència màxima de 17 kW, la quantia d'ingressos anuals seria de 4.800 euros, quantitat que pot justificar que no es consideri activitat econòmica.

Ara bé, la llei 85/2010 permet la producció d'energia elèctrica mitjançant plaques solars fotovoltaïques per potències inferiors a 500 kW.

En aquest cas, considerem que Govern hauria pogut adjuntar també una simulació per aquesta potència per a considerar amb més elements la proposta d'exempció d'activitat comercial.

Segons els nostres càlculs, -i ara no us voldria avorrir massa amb números-, amb una potència màxima de 500 kW, tenint en compte les 1.300 hores/any que recomana l'article 7 del Decret del 13-03-2013 que estableix les condicions de compra de l'energia elèctrica per aquestes instal·lacions així com la tarifa de compra aplicables a les instal·lacions fotovoltaïques de 0,20 euros/kWh, el productor d'energia pot arribar a un ingrés anual de 130.000 euros.

En aquest cas ja no ens sembla tan adequat per beneficiar-se d'una no consideració d'activitat econòmica a tots els efectes.

No obstant, els Socialdemòcrates no volem endarrerir encara més -que ja ho està ja prou- el procés d'implantació d'energies renovables al nostre país.

Per tant, el nostre grup parlamentari opta avui per abstenir-se avui en aquest projecte de llei, tot i que serem vigilants al seguiment d'aquest procés i no descartem en un futur presentar qualsevol rectificació necessària.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, alguna intervenció...

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra el Projecte de llei de modificació de mesures provisionals en relació al règim d'energia elèctrica del 18 de novembre del 2010.

El Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a aquest projecte de llei, des del convenciment que la modificació introduïda facilitarà la producció d'electricitat mitjançant energies renovables per part dels particulars. Es tracta, en definitiva, d'incentivar la instal·lació de sistemes de producció elèctrica als edificis, com poden ser les plaques fotovoltaiques, sense que els propietaris o les comunitats es vegin gravats en concepte d'activitat econòmica si la producció no arriba als 500 kW de potència.

Al juliol del 2012, el ministre de Finances i Funció Pública, el Sr. Jordi Cinca, va presentar el Llibre Blanc de l'energia, fruit d'un treball de concertació amb tots els sectors implicats. Aquesta no és una iniciativa inèdita en aquest àmbit. Els Executius predecessors també hi havien treballat, conscients dels riscos potencials de l'excessiva dependència energètica del nostre país. Així, durant el Govern d'Albert Pintat, es va elaborar el primer Pla estratègic de l'energia d'Andorra, mentre que el govern socialdemòcrata va posar en marxa, el febrer del 2010, la Taula d'Energia. Una taula des d'on es volien fixar les línies mestres d'una política energètica encaminada, precisament, a disminuir aquesta dependència exterior i racionalitzar el consum energètic.

El Grup Parlamentari Demòcrata reconeix, com no pot ser d'una altra manera, la tasca dels governs anteriors. Constatem però que mentre el govern

actual ha sabut recollir els fruits de la Taula d'Energia i fer un pas més enllà amb la incorporació de la perspectiva del sector privat en la definició del nou model energètic, el Govern del PS va preferir guardar en un calaix el Pla estratègic de l'energia i ignorar la feina que ja hi havia feta.

Qui sap si no s'hauria avançat més cap a la diversificació i l'autonomia energètica, si en comptes de perdre dos anys destruint i començant altre cop de zero, s'hagués construït sobre les bases dibuixades pel Pla de l'energia.

El Llibre Blanc de l'energia elaborat pel govern actual suposa un pas més respecte als treballs realitzats en el marc de la Taula d'Energia, on només hi havia representada l'Administració a través del mateix Govern, dels comuns i de FEDA. En la definició d'un nou model energètic de país, que sigui sostenible en tots els sentits i el màxim d'autònom possible, s'ha incorporat, per primera vegada, la perspectiva del sector privat, indispensable en la consecució dels objectius fixats en aquesta matèria. Aquest és, doncs, un Llibre Blanc de l'energia obert a tothom i que aposta decididament per la col·laboració entre els dos sectors, el públic i el privat.

Un full de ruta que mostra el camí a seguir cap a la diversificació energètica i que ofereix les vies necessàries per augmentar la nostra autonomia en aquest àmbit. Aquests dos aspectes són cabdals en un país on importem més del 90% de l'energia que consumim. L'energia és un factor competitiu, i encara més en el nostre cas, on l'electricitat és més barata que als països del nostre entorn; hem de mirar de no perdre aquest fet diferencial i seguir mantenint uns costos de l'energia compatibles amb el desenvolupament del país. Cal seguir treballant per desenvolupar la producció nacional d'energia.

El model actual és excessivament depenent del petroli i vulnerable, davant d'una eventual crisi de preus o de subministrament. Així mateix, existeix el risc de patir una saturació de les xarxes d'alta tensió que permeten importar energia elèctrica. El Llibre Blanc de l'energia presenta una radiografia acurada de la realitat i, alhora, enumera les accions correctores, necessàries per fer la transició cap al nou model energètic.

Ha arribat el moment que les conclusions del debat sobre l'energia es concretin en accions reals i significatives. El Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a qualsevol iniciativa que vagi en aquesta direcció. És per això que avui votarem favorablement el projecte de llei que pretén incentivar l'aprofitament de les energies renovables, deixant de gravar les instal·lacions particulars que no

arribin als 500 kW de potència, però també som conscients que s'ha d'acabar amb la provisionalitat i per això demanem a Govern que en el termini més breu possible presenti una llei que promogui un model energètic sostenible per Andorra i que sabem que ja hi està treballant.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Passem a un segon torn, Sr. ministre...

El Sr. Jordi Alcobé:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Molt breument.

En nom del Govern agrair els grups parlamentaris que donen suport a aquesta iniciativa, al Grup Parlamentari Demòcrata, al Grup Parlamentari Mixt per anunciar el seu vot favorable sobre aquesta important, penso llei, atès que és un pas més cap endavant cap aquest model amb un major sostenible energèticament que permetrà diversificar les fonts de l'energia i sobretot facilitarà les condicions per instal·lar plaques solars a particulars empresaris, però evidentment particulars i també comunitat de veïns. Lamentar que aquest vot no pugui comptar amb el suport favorable de tot el Consell General, entenem que és una mesura amb una clara vocació de ser sostenible, fer més sostenible el sector de l'energia a Andorra i per tant, lamentar que aquest cop no s'hagi pogut aconseguir aquest vot favorable unànime del Consell General.

Respecte a la intervenció de la Sra. Olga Adellach, doncs compartir la necessitat de regular definitivament aquest nou marc energètic nacional i per tant, com ja heu dit, doncs recordar que s'està treballant activament en una llei de modificació, una nova llei que hagi de regular aquest nou marc energètic i que ha d'acabar amb aquesta provisionalitat que establia la llei de l'any 2010.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris, per part del Grup Mixt, no hi ha intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata... tampoc.

Grup Demòcrata...

Bé, si no hi ha més intervencions obriríem ara mateix un breu termini de temps per poder votar.

(votacions)

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura del resultat si us plau...

El Sr. Carles Enseñat:

24 vots a favor.

3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3. Examen i votació de la proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica relatiu al repartiment del comís dels instruments i dels productes del delictes.

La proposta d'aprovació fou publicada en el Butlletí núm. 10/2013 del 28 de març i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern...

Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui sotmetem a aprovació del M.I. Consell General la Ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i del Govern dels Estats Units d'Amèrica relatiu al repartiment del comís dels instruments i dels productes del delictes.

Aquest acord s'emmarca de fet, dins unes relacions bilaterals entre Estats Units i Andorra que han anat fructificant darrerament en una sèrie de signatures, d'acords importants, com ara els derivats del programa de *visa waiver* que és absolutament necessari perquè els ciutadans andorrans puguin entrar als Estats Units amb les mateixes condicions que els ciutadans europeus o l'acord sobre el treball dels familiars a càrrec que hauria de permetre també els cònjuges dels nostres diplomàtics establerts als Estats Units de treballar.

L'acord que portem davant del Consell avui, però, té una rellevància certament especial. Primer perquè deriva d'altres compromisos internacionals que Andorra ja té subscrits, segon i també molt important, perquè desenvolupa de fet una matèria sensible directament relacionada amb el compromís d'Andorra vers la transparència financera

internacional, tan d'actualitat avui en dia, com és la lluita contra el crim organitzat i el producte dels seus delictes. Així, consolidem internacionalment la posició d'Andorra com a Estat cooperant en aquesta matèria i afirmem el nostre compromís amb la comunitat internacional.

El conveni de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes en vigor a Andorra des del 23 d'octubre del 1999, ja demana les parts que s'esforcin a concloure tractats o arranjaments bilaterals i multilaterals per tal de reforçar l'eficàcia de la cooperació internacional en l'àmbit específic del comís dels productes obtinguts dels edictes tipificats de conformitat amb el conveni.

Més recentment el Conveni de Nacions Unides contra la delinqüència organitzada i transnacional en vigor a Andorra des del passat 22 d'octubre del 2011, també insta a les parts a concloure acords o disposicions que prevegin la repartició amb altres estats part, sistemàticament o cas per cas, del comís dels instruments i dels productes del delicte donant això sí, sempre prioritat a la indemnització de les víctimes quan sigui el cas.

Cal tenir en compte que en la majoria dels cassos, les activitats il·lícites que han motivat el comís del producte del delicte tenen com a rere fons un real drama viscut per part d'aquestes víctimes clarament identificables com poden ser les víctimes del tràfic d'éssers humans, com poden ser les víctimes de la prostitució i de la pornografia infantil de l'esclavatge o del frau a tercers. Entre molts altres exemples que podríem trobar de l'ampli aspecte d'actuacions delictives.

Per tot això i precisament com a conseqüència de les anteriors disposicions, el mateix Consell econòmic i social de les Nacions Unides va aprovar de forma unànime el 28 de gener del 2008, un model d'acord bilateral relatiu al repartiment de comisos del producte del delicte. Posteriorment, aquest model va comptar també amb l'aprovació de la comissió sobre la prevenció del delicte i la justícia criminal de les Nacions Unides i la conferència d'estats part del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada internacional.

Es tracta doncs, d'un model d'acord bilateral àmpliament consensuat a nivell internacional i aprovat de manera unànime pels diferents estats que van participar en aquest grup de treball entre els quals també hi havia els Estats Units d'Amèrica. És aquest model que ambdós estats sempre és com a base, per a l'acord que es va signar a Washington el passat 14 de febrer del 2013 i que avui presentem per a la seva ratificació.

En aquesta mateixa línia s'hi inscriu també la Unió Europea, amb la seva decisió marc 2006/783 JHA de 6 d'octubre del 2008 sobre l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de comís que obliga els estats membres a reconèixer i executar en el seu territori les resolucions del comís dictades per un tribunal competent en matèria penal d'un altre estat membre.

Aquest acord, aquesta decisió marc estableix en el seu article 16 relatiu a les disposicions dels béns comissats, tots aquells mecanismes que han de regular el repartiment dels imports dels comisos entre l'Estat emissor i l'Estat executor de la resolució del comís. Un cop, evidentment, indemnitzades totes les víctimes identificades.

Amb la ratificació d'aquest acord bilateral amb els Estats Units d'Amèrica, Andorra dona un pas més en la lluita contra el crim organitzat i el producte dels seus delictes amb l'objectiu de consolidar internacionalment la posició d'Andorra com a Estat cooperant en els àmbits on es desenvolupen aquestes conductes criminals, i afirmant així també una voluntat que s'ha anat materialitzant a través dels anys amb les accions dels diferents governs amb la signatura de diversos convenis internacionals, i és bo de recordar-ho avui en dia també que estem prop del final de la presidència del Comitè de ministres del Consell d'Europa, en especial amb el Conveni del Consell d'Europa del 1990 relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació de productes del crim del qual Andorra és part des de l'1 de novembre del 1999.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari dona tot el suport a la ratificació d'aquest Acord.

Feia ben bé quatre anys que el Govern dels Estats Units d'Amèrica demanava a Andorra un moviment positiu en aquesta direcció. Andorra ho ha dit al ministre i nosaltres ho compartim a l'estar al davant d'aquesta cooperació internacional, no es pot quedar al costat en matèria de lluita contra tots els tràfics il·lícits i contra el crim organitzat.

El major risc que tindria el nostre país en moments com aquests seria perdre la seva reputació internacional en l'àmbit de la lluita contra el crim

organitzat i, per tant, ens sembla una molt bona cosa que ratifiqui avui aquest Acord.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposta de ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica, expressa amb la signatura d'aquest Acord bilateral, Andorra fa un pas més en la lluita contra el crim organitzat i el producte dels seus delictes amb l'objectiu de consolidar internacionalment la seva posició com a Estat cooperant en tots els àmbits on es desenvolupin les conductes criminals.

Aquesta voluntat s'ha anat materialitzant a través dels anys amb la signatura de diversos convenis internacionals, com comentava el ministre, i en especial del Conveni del Consell d'Europa del 1990, -també l'ha anomenat-, relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim del qual Andorra és part des de l'1 de novembre de 1999.

Vist l'exposat, els membres del Grup Parlamentari Socialdemòcrata no podran estar en contra del compliment dels compromisos internacionals d'Andorra en matèria de blanqueig de diners d'activitats criminals, ans el contrari, com a principal força de l'oposició encoratgem el Govern i a les institucions de l'Estat que tinguin competències en matèria de prevenció de blanqueig de diners provinents del crim organitzat, que treballin incansablement per fer front a aquesta xacra de la que es treu un rendiment econòmic al patiment i al drama humà.

Tampoc podem estar en contra de les condicions negociades pel Govern d'Andorra amb el Govern dels Estats Units d'Amèrica i exposades en la Proposta d'aprovació de l'Acord que es sotmet a votació i, per tant, els membres del Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi votarem a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Miquel Aleix teniu la paraula.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha examinat amb interès la Proposta d'aprovació de ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica relatiu al repartiment del comís dels instruments i dels productes del delictes, signat el 14 de febrer del 2013.

Aquest acord reprèn les pautes de col·laboració i de bona entesa entre països plasmats en diferents Convenis de les Nacions Unides com el Conveni transnacional en vigor al nostre país des del 22 d'octubre del 2011 i del Consell d'Europa com el Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim en vigor a Andorra des de l'1 de novembre del 1999 o de Decisions Marc de la Unió europea per privar els delinqüents de gaudir de beneficis adquirits il·lícitament. Alhora mostra les bones relacions, l'estreta col·laboració i la sintonia existents entre ambdós països i indica les vies de cooperació específiques a seguir tant pels Estats Units d'Amèrica com per Andorra per poder indemnitzar amb aquests actius confiscats, si escau, a les víctimes.

Cal remarcar que els Estats Units han signat fins ara dinou acords semblants amb diferents països afí i efecte de permetre el repartiment dels actius confiscats que han causat danys reals i de damnificar les víctimes d'aquests actes. No obstant això, s'exclou del repartiment quan els actius confiscats provenen d'un delictes de drogues, ja que es considera que en matèria de drogues no hi han víctimes identificables.

Val a dir que Andorra contempla la possibilitat de col·laborar i cooperar per repartir aquests actius confiscats amb un país tercer, sempre que s'hi segelli un acord, segons el que estipula la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme del 29 de desembre del 2000 modificada a l'any 2008 i a l'any 2011.

En particular, l'acord proposat apunta quines són les autoritats competents, en quines circumstàncies es poden repartir els actius confiscats per damnificar les víctimes, de quina manera es pot procedir per assolir llur repartiment o quines seran les condicions de pagament. Endemés indica clarament que dit Acord no s'aplicarà amb retroactivitat.

Així, el Grup Parlamentari Demòcrata es felicita per la signatura d'aquest Acord i, com no pot ser d'una altra manera, donarà ple suport a la seva ratificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part del Govern...

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només agrair en nom del Govern el suport unànim de la Cambra que, una vegada més, doncs demostra el compromís del nostre país en aquesta temàtica tan sensible.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei en què s'estableixen mesures contra la morositat.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 10/2013, del 28 de març. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí núm.19/2013, del 22 d'abril.

Intervé per part del Govern, per llegir el criteri, el Sr. Jordi Cinca.

Des de la tribuna, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Passo, doncs, a llegir el criteri del Govern i les consideracions que sustenten aquest criteri.

El Govern no pot fer sinó compartir amb els impulsors de la Proposició de llei la preocupació pels danys que una morositat en augment causa al teixit empresarial especialment en uns moments de profunda crisi econòmica com el que vivim. Una morositat elevada contribueix a crear serioses dificultats financeres a les empreses, a posar en risc els llocs de treball i a socavar la seguretat jurídica de les operacions comercials.

Constatada l'absència en l'ordenament jurídic andorrà d'una disposició de dret positiu que

estableixi un termini a partir del qual són exigibles les obligacions de pagament entre empresaris, sembla pertinent establir un criteri clar com ho fa la Proposició de llei. En efecte, l'establiment d'un termini de seixanta dies es pot considerar en consonància amb el costum en la matèria; un termini que en qualsevol cas les parts poden optar per modificar a l'alça o a la baixa, sempre i quan no excedeixi dels noranta dies.

També sembla convenient establir un interès legal agreujat per a aquelles persones que incorrin en una situació de mora. Per tant, la Proposició de llei que se sotmet a anàlisi no només fixa un termini legal de pagament, sinó que agreuja les conseqüències de la mora.

Pels mateixos motius esmentats anteriorment sembla del tot coherent, sotmetre a l'Administració pública els mateixos terminis i condicions que als particulars en aquest àmbit.

Ara bé, el Govern també es veu en l'obligació de matisar que l'abast del greu problema social i econòmic que suposa la morositat no només té la seva causa en la voluntat deliberada d'endarrerir els pagaments, sinó que també cal tenir en compte que part d'aquests pagaments no es produeixen o s'endarrereixen per la impossibilitat del deutor de fer-hi front en els terminis i condicions estipulats. La present proposició de llei contribuirà sense dubte a combatre i a reduir el que podríem anomenar morositat voluntària i deliberada, però seguirà pendent de resoldre la morositat, les causes de la qual no són atribuïbles ni a la voluntat ni a la imperícia del deutor, essent aquestes causes molt més complexes i difícilment solubles en un text legal.

Per tot l'exposat, el criteri de Govern a la Proposició de llei que estableix mesures contra la morositat és favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per presentar la Proposició de llei, en representació del Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Un fet derivat de l'actual crisi econòmica és una major necessitat d'oferir més i millor seguretat jurídica a tot el teixit empresarial del nostre país. Així constatant que no existeix en l'ordenament andorrà, com bé ha dit el Sr. ministre, cap disposició en la que es prevegi el termini, aquest termini, a

partir del qual són exigibles les obligacions de pagament entre empresaris, estem convençuts, des de DA que una llei que regulés aquesta matèria facilitaria no tant sols el fer girar la roda dels pagaments i per tant dotar de més liquiditat a les empreses del país sinó també a l'ajudar a desbloquejar una Batllia saturada de reclamacions per impagament sigui quin sigui el seu import.

Actualment quan hi ha un impagament d'una factura l'única opció és reclamar a la Batllia on s'aconsegueix si no hi ha fallida de l'empresa recuperar l'import degut més l'import legal, l'interès legal, perdó, que està basat en el preu del diner i que actualment és del 3%, i per actualment em refereixo a l'interès legal recollit a la llei dels pressupostos de l'estat per l'exercici 2013. La paradoxa és que també degut a la crisi econòmica, la banca ha disminuït la concessió de crèdits a empreses i privats degut a l'augment del risc creditici, alhora que s'ha encarat ja no l'euríbor, que justament s'ha rebaixat però sí el diferencial o *spread* que apliquen les identitats a aquests crèdits.

És una situació complexa, doncs quan sembla que la voluntat del Banc Central Europeu és dotar de més liquiditat i rebaixar els interessos dels deutors d'aquests crèdits, per tal d'aconseguir o accelerar un desendeutament de les empreses dels privats, aquests beneficis hipotètics no poden ser aprofitats pel teixit empresarial ni social del nostre país, vist que si arriben a obtenir un crèdit, tasca ja difícil de per si, aquest és concedit amb uns interessos que podríem valorar com a alts si els comparem amb els que s'aplicaven fa cinc anys. D'aquesta manera ens trobem front situacions on les empreses que arriben a aconseguir crèdits per finançar les factures impagades dels seus clients acaben pagant un interès superior al que obtenen si s'aplica l'interès legal, que abans hem recordat que és del 3%. I tot això sense imaginar, però volem remarcar que són situacions quotidianes, situacions que pateixen els nostres ciutadans i que el legislador ha de fer front i buscar solucions, tot això sense imaginar l'efecte que té sobre aquestes empreses la suma de les factures impagades dels seus clients més la falta de crèdit per finançar els seus deutors.

Bé, no és difícil arribar a la conclusió que si aquesta pressió persisteix l'efecte és la necessitat de reducció de la mida de l'empresa per tal de disposar de més liquiditat o directament el col·lapse financer de l'empresa afectada i per tant la seva fallida. Fallida que ve acompanyada de l'acomiadament dels assalariats de l'empresa en qüestió, i per tant, d'un augment de la desocupació dels nostres ciutadans.

Solució 1 per a aquesta hipotètica situació:

No pagar les factures doncs no es disposa dels mitjans per fer-ho. Efecte d'aquesta solució 1: doncs no és cap altra, que passa el problema als seus proveïdors, d'aquesta empresa als seus proveïdors i causa d'una més que probable reclamació per via judicial incrementant així tant el problema de la saturació de la Batllia com l'engrossiment d'aquest obscur núvol que enterboleix la visió d'un futur pròsper per al nostre país. I així s'inicia un cercle viciós, un peix que es mossega la cua, un quedar enredat un vòlvul que tors la realitat fins a arribar a aquelles empreses que per la seva mida, per la seva petitesa, pes o estructura han d'acabar tancant.

Solució 2: crear un marc, una norma que reguli aquesta matèria, eviti que es creï aquest cercle i protegeixi el mercat de les conseqüències de la morositat. I per aquest motiu és justament pel que portem avui aquest text a la consideració del Consell. Un text, cal remarcar-ho, redactat i pactat tant amb les administracions comunals i Govern, com amb els distints agents econòmics del país liderats per la Cambra de Comerç.

En primer lloc, citar l'objectiu que no és un altre que el de reduir impagats tot creant un element dissuasiu i evitant l'amenaça de recórrer a la Batllia per haver de cobrar. En segon lloc, indicar que el text regula els terminis de pagament entre empreses, i entre empreses i l'Administració pública general. Respecte a aquest últim punt, emfatitzar que s'hi han inclòs les administracions vist que representen una part diríem que molt important del volum de facturació que genera el país, i que deixar-los fora distorsionaria aquesta solució. De la mateixa manera, el text també regula l'interès de mora que s'haurà de pagar en cas de sobrepassar aquest termini fixat.

Crec que és important remarcar que aquesta llei no afecta als particulars, per exemple als que tinguin hipoteques o préstecs bancaris.

En relació al termini, s'estableix en el text proposat un període de pagament de 60 dies des de l'entrega de la factura. No cal dir que l'entrega va lligada a què realment s'hagi realitzat el treball. O en cas de dubte la data de recepció del material o de la prestació de servei. Aquest termini s'ha establert, vist que es pot considerar, com bé ha dit el Sr. ministre, l'adequat en raó al costum de la matèria. Tanmateix, i per acord entre les dues parts es pot escurçar aquest termini màxim, en quin cas la mora es produirà a tots els efectes previstos en el text proposat en el termini pactat, alhora que també per acord entre les dues parts es pot ampliar aquest termini, si bé en aquest cas no pot superar mai els 90 dies. En tots els supòsits produïda la mora s'han de meritjar els mateixos interessos que en aquesta proposició de llei s'han establert dos cops l'interès

legal, això és el 6% amb el pressupost vigent actualment. Per últim i ja acabant, apuntar que la llei regula també les situacions de reclamacions de totes les despeses generades pel cobrament del crèdit. En aquest cas si aquestes superessin els 30.000 euros es fixa un topall a raó del 15% de l'import degut.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general.

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Mixt, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies Sr. síndic.

Per dir que donarem suport a la presa en consideració d'aquesta proposició amb la voluntat explícita d'intentar millorar-la i matisar-la en alguns aspectes en el tràmit subsegüent a la presa en consideració. El que sí voldria és fer una matisació al criteri de Govern. Jo entenc que el redactor del criteri del Govern, hi ha hagut un moment que no ha emprat la bona argumentació. El criteri del Govern diu que el Govern és favorable a aquesta proposició perquè agreuja les conseqüències de la mora. Com que el Govern ho escriu i ho diu així, nosaltres pensem que no és així perquè les conseqüències de la mora és perjudicar els que han de cobrar per dir-ho col·loquialment. El que està fent la proposició és sancionar més fortament aquells que originin voluntàriament una situació de mora. Però això només era una matisació al marge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Socialdemòcrata, Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es vota en aquesta Cambra la presa en consideració de la Proposició de llei en què s'estableixen les mesures contra la morositat. Una proposició de llei que té vocació de reduir la morositat, un fenomen que és una autèntica gota malaia que va minant la nostra economia i que afecta malauradament a les petites i mitjanes empreses d'aquest país i de retruc a totes les ciutadanes i ciutadans. L'època de crisi que estem

travessant fa evident i agreuja el fenomen de la morositat que a la vegada retro alimenta els efectes de la crisi, la fa més punyent. I no ens enganyem, com en totes les crisis, els petits i els més vulnerables són els que pateixen més. Així les empreses petites i mitjanes d'aquest país estan patint la manca de flux de liquiditat que fa que de la mateixa manera que les fixes de dominó el problema vagi afectant una empresa darrera l'altra causant destrucció de llocs de treball. Aquesta proposició de llei en cas de ser admesa a tràmit i aprovada permetrà reduir l'abús que practiquen algunes grans empreses del país a l'hora de realitzar els pagaments als seus proveïdors de béns i serveis.

Doncs desgraciadament aquest abús s'ha convertit en una pràctica habitual per part d'algunes grans empreses del país a l'hora de realitzar els pagaments als seus proveïdors de béns i serveis i que provoca que en alguns casos s'arribin a produir pagaments a 180 dies.

Destacar en positiu la necessitat que tindrà l'Administració de complir amb les mateixes obligacions en els terminis de pagament a 60 dies als seus proveïdors fet que s'apropa als 55 dies que proposàvem els socialdemòcrates a començaments de legislatura en un paquet 22 mesures de reactivació econòmica i que el Grup Parlamentari Demòcrata no va voler prendre en consideració. Així doncs, esperem que aquesta vegada s'aprovi una mesura que nosaltres ja vàrem proposar a l'any 2011.

Per aquesta vegada i llàstima que no pugui ser més sovint, compartim el fons de l'anàlisi del criteri de Govern que ha efectuat sobre aquesta Proposició.

La Proposició de llei que presenta avui el Grup Parlamentari Demòcrata ha rebut els elogis per part de Govern, però aquest no ha fet constar, com sí va fer constar, i per tant va fer tombar la nostra Proposició de llei de la societat de la informació i del comerç electrònic, ja que la Proposició presentada és una còpia adaptada a la llei espanyola 15/2010 de 5 de juliol, i que s'inspira en la directiva 200/35/CE de 29 de juliol "per la que s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials". El fet que sigui una còpia adaptada en aquell cas va valdre per tombar la nostra Proposició de llei, però ja està...

Lamentem que el criteri del Govern vagi canviant segons els canvis de temps, que un dia argumenti en una direcció i un altre a l'altra, però bé... Estan convertint en una marca d'identitat aquesta actuació.

Però a més de les contraccions, també cal dir que la present Proposició de llei no soluciona el problema sgde la morositat en global. Soluciona el problema de

la morositat “voluntària”, com ja s’ha dit, i que constitueix un incompliment del contracte que s’ha fet econòmicament profitós pels deutors a causa dels baixos interessos aplicats als pagaments que incorren en mora. Sí és cert però, que aquest tipus de morositat, és de lluny la pitjor, ja que l’empresari no paga o prolonga els pagaments als seus proveïdors per així obtenir un finançament a baix interès obviat el perjudici que provoca a la resta de l’economia.

Aquesta Proposició de llei no ens pot fer sentir molt optimistes, cal remarcar-ho, no fa front a la morositat involuntària que es produeix quan el deutor no pot fer front als compromisos de pagament per problemes de liquiditat o de finançament, i per tant, no està dins les seves possibilitats fer front als compromisos contrets. Cal que Govern tingui molt present aquest problema, vist que veient els dos anys de legislatura transcorreguts no s’està preocupant massa d’atacar d’arrel de les causes que provoquen els impagaments per causes no voluntàries. Què farem davant d’aquests casos?

Perquè aquest és el veritable problema, aquest és el veritable repte, aquesta és la causa de la destrucció de llocs de treball i de tancament d’empreses. I cada dia que tanca una empresa som menys competitiu i sumem més aturats. En conseqüència, no n’hi ha prou amb solucions a mitges.

Aquest problema no es pot afrontar únicament amb una llei d’inversions estrangeres o una reforma de la CASS com proposa el Govern. Aquest és un problema que només es pot afrontar amb mesures de reactivació econòmica com les que els socialdemòcrates vam presentar a aquesta Cambra al 2011 i vostès les van rebutjar.

En tot cas, valorem positivament que es pugui fer front a una part del greu problema que suposa la morositat per la nostra economia i encara que ens reservem el dret a fer esmenes al seu text, debatrem no ens fa por i creiem que podem millorar-la, i per tant, com a oposició responsable votarem a favor de la seva presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir.

Sr. Jordi Cinca.

Hauria de desplaçar-se a la tribuna, si us plau.

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Sempre que és una presa en consideració d’una proposició de llei, totes les intervencions són des de la tribuna.

El Sr. Jordi Cinca:

Molt bé.

Gràcies Sr. síndic.

Quasi bé anava a dir que el que... pel que volia dir no calia el desplaçament, només era en tot cas, confirmar el que ha expressat el Sr. Bartumeu.

Té tota la raó, el redactat no és gens afortunat, i en tot cas s’ha de sentir o s’ha de llegir en el sentit que vostè ha expressat.

Només era clarificar això perquè era de justícia fer-ho.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Altres intervencions?

Per part dels grups?

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Bé, primer de tot donar les gràcies al Sr. Jaume Bartumeu, president del Grup Parlamentari Mixt, i a tots els seus integrants per la feina que normalment s’obté i donar-li les gràcies per l’oferiment de millora d’aquesta Llei.

En relació al que ha comentat el Sr. Rios de la morositat voluntària i morositat no voluntària estic d’acord. Tothom jo crec que entén que hi ha gent que no vol pagar perquè no és de la seva voluntat fer-ho, i uns altres, per una altra banda, doncs, sí que tenen la intenció de pagar però per una altra banda no ho poden fer.

El problema normalment és que el morós no voluntari està sota d’un morós voluntari. O sigui la persona que no vol pagar perquè no li dóna la gana, malentès, és el que no li paga aquesta persona que sí que pagaria si tingués aquesta liquiditat. Per tant, si desbloquegem en part, suposo que aquesta Llei no arribarà a matar tota la possible morositat del país, però si arribem a la gent que no vol pagar, perquè no en té voluntat, comenci a pagar, sí que potser comencem a fer arribar liquiditat a aquests morosos no voluntaris i per tant, doncs, podrem fer desencadenar la roda.

En quant a la còpia adaptada espanyola, en veritat no. En veritat ens vam... suposo que deu ser còpia adaptada perquè va agafar la còpia espanyola i estava en castellà, i ho entenien millor que el català, però en aquest cas està basada amb la directiva europea. Hi ha tot el capítol primer que està basat en la llei anglesa, i una petita part amb la llei francesa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha intervencions, i a la vista del manifestat, proposo la presa en consideració per assentiment.

A la vista del resultat, es pren en consideració la Proposició de llei i segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell General, s'obre un termini de 15 dies per a poder presentar esmenes que no poden ser de totalitat.

S'aixeca la sessió durant 10 minuts.

Se suspèn la sessió durant 10 minuts.

(Són les 17.50h)

(Es reprèn la sessió a les 18.10h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de serveis socials i sociosanitaris.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí núm. 10/2013 del 28 de març, el criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí núm. 19/2013 del 22 d'abril.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, la Sra. Cristina Rodríguez.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de serveis socials i sociosanitaris presentada pel Grup Parlamentari Demòcrata, publicada al Butlletí del Consell General núm. 10/2013 del 28 de març del 2013.

D'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el seu criteri sobre la Proposició de llei esmentada.

El Govern comparteix amb els impulsors de la Proposició de llei la necessitat de legislar en matèria de serveis socials i serveis sociosanitaris per un triple motiu:

1. En primer lloc, per poder oferir garanties de drets d'accés als serveis socials i sociosanitaris a les persones que tenen una residència legal, efectiva i permanent al nostre país;

2. En segon lloc, per regular de manera més eficaç i eficient totes les prestacions socials i sociosanitàries que s'ofereixen al Principat d'Andorra, i en especial les que es financen des de les administracions públiques; i

3. En tercer lloc, per resoldre, de manera coordinada amb la reforma de la Seguretat Social, totes aquelles situacions de protecció social que tenen un caràcter no contributiu i, per tant, han de ser finançades pel Govern, i no pas amb els fons contributius de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social.

D'altra banda, el Govern també valora de manera molt especial el procés de consulta que s'ha fet per part del Grup Parlamentari al llarg del desenvolupament de la Proposició de llei, en el qual hi han participat tots els comuns, així com les entitats i associacions de caràcter social legalment constituïdes, que agrupen i representen a aquells col·lectius de persones que, per raons diverses, estan realment afectades pel contingut de la mateixa.

D'acord amb el text presentat, l'objectiu de la Proposició de llei és ordenar i estructurar el sistema de serveis socials i sociosanitaris d'Andorra, amb la finalitat de contribuir al benestar efectiu de la societat andorrana, promociant l'autonomia, la inclusió social de les persones i de les famílies i la cohesió social, fent especial èmfasi en l'atenció a aquelles persones o famílies que es puguin trobar en una situació de desprotecció i doncs de risc d'exclusió, com també a aquelles que es trobin en situació de dependència.

Aquesta estructuració i organització es plasma introduint el concepte de "Cartera de Serveis Socials i Sociosanitaris", entesa com un instrument que ha de permetre definir i determinar les característiques de cadascuna de les prestacions tècniques, econòmiques i tecnològiques del sistema, així com els requisits corresponents per accedir-hi.

La Proposició de llei també ordena la distribució de les competències entre el Govern i la resta d'administracions públiques i en particular els comuns, així com la coordinació de les mateixes i la seva necessària col·laboració amb la iniciativa privada. En aquest sentit es crea la Comissió Nacional de Benestar Social, com a un òrgan que ha de garantir la coordinació del sistema de serveis

socials i sociosanitaris d'Andorra a fi d'evitar duplicitats i doncs assegurar també una gestió més eficient dels recursos disponibles.

La Proposició de llei aborda també de manera clara i transparent, la planificació i el finançament dels serveis socials i sociosanitaris del nostre país. A tal efecte es planteja el diagnòstic de les necessitats socials de la població andorrana, la necessitat de fixar objectius assolibles, dissenyant les línies estratègiques del treball a fer i els sistemes d'avaluació i de reactualització dels serveis, incloent les responsabilitats públiques en matèria d'autorització i d'inspecció dels centres i serveis d'acord amb el que preveu i s'està ja desenvolupant en el marc de la Reforma del sistema de salut i protecció social.

De manera molt especial s'inclou en aquesta Proposició de llei la necessitat de confiar al Govern d'Andorra, la responsabilitat de dotar i proveir les prestacions econòmiques no contributives, que encara que puguin ser gestionades per la CASS com a òrgan especialitzat en la gestió d'aquest tipus de prestacions econòmiques, han de ser no obstant atorgades i finançades pel Govern atesa la seva finalitat clarament equilibradora de les rendes i doncs, en cap cas contributiva, no podem doncs anar a càrrec del sistema de cotitzacions que treballadors i empresaris hagin de satisfer a la seguretat social. Aquesta reordenació d'aquestes prestacions en el marc d'aquesta Proposició de llei del servei socials i sociosanitaris s'ha dut a terme de forma coordinada amb els treballs desenvolupats des de Govern en relació a la modificació de la Llei 17/2008 de la seguretat social, a fi de garantir així la plena coherència entre aquesta Proposició de llei i el Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2008 de la seguretat social que molt aviat serà sotmès també a tràmit parlamentari i doncs a avaluació, estudi i consideració per part del Consell General.

En definitiva, des del Govern s'entén que aquesta Proposició de llei constitueix un dels pilars fonamentals del nostre sistema de protecció social, un pilar del tot necessari per a orientar-nos a desenvolupar un sistema d'atenció social, que més enllà de regular quines han de ser les mesures i actuacions que cal dur a terme en situacions de precarietat sobrevingudes, s'orienti també a poder evitar situacions de risc d'exclusió des de la vessant de la prevenció i promoció social.

Per aquests motius, el Govern comparteix plenament el contingut d'aquesta proposició de llei de serveis socials i sociosanitaris, una proposició que ha de permetre per primera vegada se sentin les bases legislatives per a garantir a Andorra, que Andorra es

doti de les eines legals necessàries per a garantir un nivell adequat de protecció i de cohesió social.

Per tot l'exposat, el criteri de Govern a aquesta Proposició de llei de serveis socials i sociosanitaris, és positiu.

Aquest és el criteri, que des del Govern, es sotmet a consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per presentar la Proposició de llei en representació del Grup Parlamentari Demòcrata, la Sra. Celine Mandicó.

La Sra. Celine Mandicó:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, amb gran satisfacció per part del Grup Parlamentari Demòcrata, s'inicia la primera etapa en el recorregut legislatiu d'aquesta Proposició de llei: la seva presa en consideració. I no és nou l'interès que hi ha hagut durant aquests anys per regular i atendre les necessitats que hi havia en l'àmbit social i sociosanitari en el nostre país. Tant les administracions públiques, com també totes les entitats cíviques en el nostre país, han fet i fan esforços per contribuir a fomentar una societat solidària, cohesionada i sensible als col·lectius més vulnerables.

També hem de recordar que al 2006 es va prendre en consideració el Projecte de llei d'atenció social, que no va prosperar pel calendari parlamentari, però que va deixar palès la necessitat de regular aquest context.

Els deures van quedar pendents quasi una dècada, que no vol dir que no es fessin actuacions en aquest àmbit, sinó que no disposaven d'un marc legal adequat ni d'un model clar. Per això el Grup Parlamentari de Demòcrates va considerar, dins de les seves prioritats, completar l'ordenació de la protecció social andorrana, tancant el cercle constituït bàsicament per la seguretat social i el sistema de salut, amb el propòsit de no deixar cap fissura en el que respecta el benestar de la població.

Tanmateix, el temps transcorregut, els canvis tècnics i la nova situació socioeconòmica havien d'incidir en l'elaboració d'un text que incorporés nous aspectes per tal de donar resposta a la realitat andorrana d'avui. De fet, a priori, ja podem detectar un canvi a nivell de denominació, de l'atenció social, als serveis socials -que és el terme actualment més emprat en el context internacional-, i la integració dels serveis

sociosanitaris. Aquesta és una novetat remarcable a nivell internacional ja que, tot i que hi ha experiències en d'altres països, aquests no gaudeixen d'un plantejament global a nivell legislatiu com el que efectua el text que es avui es presenta. Un enfocament que ha de permetre oferir un millor servei a les persones que tenen simultàniament problemes socials i de salut.

Per aquesta raó, calia crear i estructurar un sistema diversificat en la seva atenció, eficaç en la seva gestió i participatiu per part de tots els agents implicats, com són els seus propis beneficiaris, els familiars, les administracions i entitats, i per descomptat els professionals de l'àmbit social i sociosanitari. Tot un seguit de condicions, que havien d'esdevenir una eina preventiva que respectés l'autodeterminació de la persona i permetés treballar cap una societat cohesionada, activa i pròspera.

La proposició de llei estableix un model andorrà de serveis socials i sociosanitaris inspirat en uns principis generals, alguns de valors i d'altres més operatius, que es fonamenten en la consideració de la persona com l'eix central del sistema. L'autonomia de la persona, la societat activa, la igualtat, l'equitat i la universalitat, així com l'atenció integral, formen part de la filosofia d'aquesta proposició com també d'altres preceptes que fan més referència a l'organització i les actuacions del sistema. Aquesta Proposició de llei pretén consolidar un canvi de paradigma des d'un assistencialisme cap a un criteri de reconeixement dels drets socials dels ciutadans, que vol anar més enllà de les situacions de precarietat, pobresa o exclusió, cap a un model universal adreçat a tota la població per tal de contribuir al benestar de totes les persones, i al ple desenvolupament comunitari.

Aquesta proposició de llei no només pretén ser exigent amb els drets, sinó també amb els deures tant dels beneficiaris com també dels seus familiars i dels professionals, per tal de fomentar la responsabilitat i el respecte recíproc. Així mateix, per al control del compliment dels drets i deures, s'estableix la inspecció sociosanitària i el seguiment periòdic de les ajudes concedides. En aquest sentit, cal destacar que la proposició obliga el compliment de manera immediata de les ajudes urgents i estableix la necessitat de reglamentar els terminis en la concessió de qualsevol prestació. Un aspecte important que busca resoldre les demandes expressades pels diferents col·lectius i entitats implicades en el dia a dia de l'atenció social.

En tot el desenvolupament de la proposició, la qualitat en l'atenció dels beneficiaris és la prioritat i, en conseqüència, consolidar un sistema de serveis socials i sociosanitaris amb un ampli ventall de

prestacions. Per aquest motiu, per primer cop, es concreta una cartera de serveis que recull i amplia les prestacions actuals, i les categoritza de la següent manera: prestacions tècniques, concretades en una trentena de serveis; les econòmiques, amb 2 pensions de solidaritat, 1 prestació familiar i els ajuts ocasionals; i finalment les tecnològiques, que pretenen millorar i pal·liar la dependència funcional de les persones.

Entre les novetats que s'incorporen a la cartera de serveis podem destacar: el servei d'infància i adolescència, la residència assistida per a persones amb problemes de salut mental i el servei d'assistència personal per a persones amb discapacitat. És important assenyalar que aquests tres serveis responen a les necessitats detectades al país i a les demandes reiterades per part dels col·lectius implicats. Per un altra banda l'atenció primària i domiciliària es reformula com un model sociosanitari amb l'objectiu de donar una atenció integral a la persona.

Pel que fa les prestacions econòmiques, es crea una prestació familiar des del primer fill a càrrec com una mesura preventiva i de lluita contra les situacions de precarietat familiar. I també, es consoliden les dues pensions de solidaritat -per la gent gran i les persones amb discapacitat- que s'equiparen i es garanteixen amb uns ingressos bàsics per viure a partir del llinar de cohesió social. Aquest llinar, amb l'ànim de concretar un dels criteris més importants a l'hora de valorar les persones que necessiten ajudes, s'assimila al salari mínim interprofessional.

Per tant, des dels serveis socials, mitjançant prestacions econòmiques, es completaria la protecció social per als tres col·lectius més vulnerables: la infància i les seves famílies, les persones amb discapacitats greus i les persones grans.

Així mateix, aquesta proposició, a través de la seva cartera de serveis defineix la tipologia de les prestacions, com hem mencionat anteriorment, i indica també si aquestes són de caràcter social o sociosanitària, i si són gratuïtes o de cofinançament. En aquest sentit es configura un sistema de corresponsabilitat i cofinançament entre les administracions públiques, la seguretat social -pel que fa la part sanitària-, els usuaris -en funció de les seves possibilitats-, els familiars obligats i altres persones obligades que s'hagin beneficiat d'una transmissió patrimonial.

En conjunt s'ha fet un plantejament flexible i realista, ajustat a la realitat socioeconòmica del país, que ha de permetre l'estabilitat i la sostenibilitat del sistema, sense perdre de vista la màxima implicació de l'Estat, en els casos en què l'usuari no disposi de

recursos suficients o de familiars obligats que el puguin ajudar.

El model també representa un avenç fonamental en el procés de modernització de la protecció social ja que promou per una banda l'atenció professionalitzada, i per un altra, una estructura de gestió que facilita una major cohesió social i territorial. En relació als professionals de l'àmbit, concreta les bases per una intervenció responsable i sensible davant de les diferents situacions socials, i dota d'una sèrie de recursos tècnics amb l'objectiu d'agilitzar les activitats per part dels professionals i aportar més eficiència al funcionament del sistema. Entre ells podem destacar el sistema integral d'informació, la història social compartida o el model d'informe unificat.

En relació a l'organització territorial, la Proposició de llei obre la porta a unes relacions interadministratives més coordinades entre el Govern i els comuns. S'estableix la delimitació de competències en matèria social i alhora es crea la Comissió de benestar social com un òrgan de col·laboració i presa de decisió conjunta. La finalitat és crear un sistema ben integrat, que ha de garantir el desenvolupament dels serveis socials amb la màxima equitat i qualitat en l'atenció a l'usuari, evitant les duplicitats i els solapaments de les prestacions del sistema.

Per tant la distribució de competències s'orienta cap a una centralització per part del Govern de totes les prestacions econòmiques, amb l'objectiu de garantir les ajudes per igual en tot el país. Quant als serveis, Govern assumeix la gestió de pràcticament la totalitat d'aquests, tret dels que s'han considerat per tradició, més propis de la gestió comunal i per tractar-se també de serveis de proximitat com són les guarderies, els esplais i les llars de la gent gran.

Tanmateix, tenint en compte la realitat social, diferent a cada parròquia, s'ha volgut donar un marge de flexibilitat en la distribució de competències en relació a determinats serveis. Per aquesta raó, la Proposició possibilita delegar la gestió de la competència de dos serveis d'àmbit d'actuació parroquial com són el d'atenció primària i domiciliària.

Per completar el sistema, també cal recordar que les entitats cíviques del país, durant molt anys, han desenvolupat un paper molt important de suport en la millora de les situacions de precarietat, dependència i exclusió social. Per aquest motiu, aquesta Proposició reconeix el seu treball i li vol donar el seu lloc dins d'aquest sistema a través de la Comissió de participació cívica. En aquest sentit, es preveu la participació del sector privat establint les

bases que regulen la relació amb l'Administració pública. Les entitats que s'ajustin a la planificació nacional i compleixin els requisits exigits formaran part del sistema com entitats col·laboradores.

En resum, com hem anat explicant, el model de serveis socials i sociosanitaris s'estructura en un sistema a partir d'un conjunt de prestacions i serveis, al que accedeixen els usuaris exercint els seus drets i deures. Per facilitar les prestacions i serveis el sistema compta amb recursos humans i materials, que pertanyen a centres o establiments que formen part de l'Administració pública o són de titularitat privada.

Aquest sistema preveu la coordinació integrada de tots els seus elements per portar a terme els objectius establerts pel Pla nacional de serveis socials i sociosanitaris, elaborat amb la participació dels comuns i les entitats cíviques. I per garantir la seva qualitat i transparència s'estableixen mecanismes d'avaluació d'eficiència i eficàcia de la gestió pública, així com auditories de gestió i de finançament de les entitats col·laboradores.

Per acabar, només vull remarcar que, si així ho decideix aquesta Cambra, aquesta Proposició serà la primera llei de serveis socials i sociosanitaris a Andorra. Un text que s'ha treballat de manera participativa, coordinada i cercant el màxim consens amb totes les parts implicades com són Govern, comuns, entitats, associacions i professionals de l'àmbit. I s'ha fet d'aquesta manera amb la finalitat de copsar de primera mà les problemàtiques i inquietuds en el sector així com també de recollir les diferents propostes, una gran majoria incorporades a la Proposició. El resultat ha estat una proposició que vol dotar a la societat andorrana d'un model de serveis socials i sociosanitaris que prioritzi l'atenció a les persones, a les famílies, amb una actuació eficient, professional i sobretot empàtica. Un model que configura un sistema clar i que defineix les regles d'actuació de tots els seus components per ordenar el sector, eliminar disfuncions, i reconduir i racionalitzar recursos, però que en tot moment té present que l'objectiu de tot aquest plantejament és el benestar de les persones.

En definitiva, considerem que aquesta Proposició contribueix a consolidar l'Estat social andorrà que proclama la nostra Constitució i a fer més efectiva la vigència dels drets humans i el respecte a la dignitat de la persona, i que, mitjançant la col·laboració dels poders públics, es crearan les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui votem la presa en consideració de la Proposició de Llei de serveis socials i sociosanitaris, presentada pel Grup Parlamentari Demòcrata el dia 21 de març del 2013.

D'entrada, el nostre grup parlamentari votarà a favor de la presa en consideració d'aquesta Llei per la seva entrada tràmit i posterior debat en comissió.

Ho farem perquè el debat ens ha de permetre concretar de quina forma incidirà aquesta Llei en la vida quotidiana dels andorrans i andorranes, i a valorar la seva transcendència tant des de l'àmbit social i sociosanitari com del de país.

L'elaboració d'una Llei de serveis socials i sociosanitaris ha de viure sempre un procés llarg i participatiu, que ha de caracteritzar-se pel consens polític i social i per la participació ciutadana. Així podran quedar reflectides les demandes dels ciutadans i dels sectors implicats.

Tot i que la consellera Celine Mandicó ens acaba d'explicar que s'ha fet tot un tràmit de consens amb diferents sectors, independentment d'això sempre queda un procés pel davant de continuar amb els sectors per treballar de manera conjunta, perquè el que volem és millorar la Llei en els diferents aspectes que ara endavant començaré a detallar. En detallaré només alguns perquè la Llei és molt àmplia i tampoc no penso repetir-me.

El primer que hem de fer és plantejar l'accés als serveis socials. Com els volem? una porta entreoberta o fins i tot tancada per a molts ciutadans?

Què hem de fer amb les persones o famílies que viuen la paradoxa de no poder accedir als serveis privats per una manca de recursos ni als públics per un excés de recursos?

Volem uns serveis reservats només a les rendes més baixes?

Amb aquest document, podem encetar un debat polític i social sobre què ha de ser un sistema de serveis socials i sociosanitaris a Andorra, i on hem de trobar la fórmula perquè millori la qualitat de vida de la gent, i guanyem en drets socials.

Perquè des del nostre grup parlamentari volem guanyar en drets socials.

Però si no determinem de forma clara què vol dir "necessitat bàsica de subsistència" ens trobem amb una llei en la qual les definicions són tan àmplies que arriben a la indefinició, podem arribar a generar diferents interpretacions degut a la seva generalització en la definició de temes tan importants com el citat.

Una Llei de serveis socials ha de ser més moderna des de la igualtat d'oportunitats i no des de l'assistencialisme exclusivament, ha de ser capaç de garantir més societat del benestar per a tothom, ha de ser l'instrument per construir més cohesió social, sobretot en un moment de crisi econòmica profunda on moltes famílies s'han trobat abocades, de forma inesperada al risc d'exclusió social.

Haurem de valorar de forma profunda les implicacions que té la família en el copagament de les prestacions. Ens preocupa, com he dit abans, que en un moment on moltes famílies es troben en situacions econòmiques molt complicades, hagin de fer front a nous compromisos obligats per la Llei, i que afavorim l'empobriment de les famílies dels beneficiaris. Creiem en la valoració per les rendes personals i no tant per les familiars, però no creiem en l'obligació de reclamar el reemborsament de les pensions de solidaritat o de les despeses dels beneficiaris als familiars i persones obligades.

El creixement i diversitat de les demandes, la complexitat de les famílies i el sistema que s'ha anat afeblint amb l'evolució de la societat, ens pot arribar a dur a una percepció negativa dels serveis socials i sociosanitaris per part dels ciutadans i ciutadanes.

Perquè hem d'entendre que la inversió social com un dinamitzador de l'economia i no únicament com una despesa, una societat que és solidària amb la igualtat d'oportunitats, aquesta solidaritat pot repercutir en riquesa i ocupació.

Haurem de treballar en comissió via esmenes per construir i per consolidar un sistema de serveis socials i sociosanitaris com a veritable pilar de l'Estat del benestar.

Perquè volem uns serveis socials i sociosanitaris propers, amb uns professionals que treballin des de la proximitat i amb professionals de referència, perquè si volem uns serveis de qualitat necessitem crear confiança en els professionals. Professionals que donaran garanties i que seran la porta d'entrada al sistema, que interactuaran amb la persona i amb la família, que l'orientaran durant tot el procés, que canalitzaran les diferents intervencions i que vetllaran per la coordinació amb altres serveis i professionals.

I ens assegurarem que en tota la llei hi hagi una defensa del professional de referència, ja que l'article

6 apartat h) deixa obert a tenir un professional de referència, quan sigui necessari, doncs bé, nosaltres pensem que sempre és necessari.

La cartera de serveis ens determinarà quines són les prestacions garantides i quines no. Haurem de treballar en aquesta línia. Hi ha prestacions que han de ser exigibles com a dret subjectiu, és a dir que les persones que es troben en situació de necessitat, d'acord amb el que estableix la cartera de serveis socials, tenen dret a rebre-les i l'Administració té l'obligació de prestar-les.

En la Proposició de llei ja es marquen algunes prestacions garantides i gratuïtes com la prestació de serveis socials d'atenció primària, i d'altres que són de concurrència i de copagament com el servei telefònic d'urgència o els serveis de transport adaptat sociosanitari.

I com ja he dit abans hem d'analitzar les implicacions que tenen, sobretot les de copagament, i escoltar els col·lectius afectats ja que aquesta llei ha de ser capaç de garantir el respecte durant tot el desenvolupament dels drets socials dels beneficiaris i les seves famílies i ha d'anar més enllà del que tenim.

No hem trobat a la proposició un aspecte que nosaltres creiem que és important, que són els ajuts que poden tenir les persones familiars que cuiden a una persona gran dependent o malalta a casa, i moltes de les quals deixen temporalment la seva feina remunerada per poder desenvolupar aquesta tasca de cura.

No caldria ser solidaris amb aquests cuidadors familiars informals? Ajuden a mantenir la persona gran dependent o malalta a casa més temps, sense utilitzar els serveis residencials. Hem de valorar com l'Estat gratifica aquest esforç, que sempre és molt important.

Però bé, no em vull allargar més, aquest és un petit resum d'alguns aspectes que he volgut destacar. Ara des de la comissió haurem de treballar de forma més acurada aquesta llei, i des d'aquí aprofito l'ocasió per convidar a tots els agents socials a participar fent les aportacions que siguin necessàries i que ens ajudin a millorar la qualitat de vida de la gent i poder assolir un Estat del benestar just per tots els ciutadans i ciutadanes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

L'article 5 de la nostra Constitució estableix expressament la vigència a Andorra de la Declaració Universal dels Drets Humans. Aquesta previsió constitucional suposa dotar de protecció constitucional als drets reconeguts per la Declaració Universal dels Drets Humans de les Nacions Unides de 1948.

Doncs bé, la Declaració Universal dels Drets Humans proclama en el seu article 25 que "Tota persona té dret a un nivell de vida que asseguri, per a ell i la seva família, la salut i el benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i efectivament també als serveis socials necessaris, també té dret a la seguretat en cas d'atur, malaltia, incapacitat, viduitat, vellesa o altra manca de mitjans de subsistència independent de la seva voluntat".

D'altra banda Andorra va ratificar la Carta Social Europea el 12 de novembre de 2004, pel que ha passat a formar part del seu ordenament jurídic.

Per tant, els poders públics andorrans estan obligats a assegurar l'efectivitat d'aquests drets reconeguts, mitjançant la regulació, ordenació, implantació i organització dels serveis socials, destinant a tal efecte els recursos financers suficients. El sistema de serveis socials s'ha de convertir en un dels pilars de l'Estat social que configura la nostra Constitució.

Així doncs, l'aprovació d'una llei que reguli i garanteixi el dret a les persones a accedir als serveis socials és una tasca pendent al Principat.

Per tant, entenem que la Proposició de llei que avui analitzem per la seva presa en consideració hauria de constituir, al nostre entendre, un dels projectes més ambiciosos i estratègics d'aquesta legislatura.

Atesa la importància del text que avui valorem, hauríem esperat, en primer lloc, que anés acompanyat d'una memòria explicativa i d'una memòria econòmica. Com que no ha estat el cas, aquest fet ens ha dificultat molt la seva anàlisi.

En segon lloc també hauríem esperat una major valentia per abordar de forma més decidida un canvi conceptual més profund, abandonant definitivament la consideració clàssica ja superada d'entendre els serveis socials com un sistema de protecció de segona categoria, destinat a la distribució d'ajudes gairebé graciabls. Un sistema que centra la seva actuació de forma quasi exclusiva en els segments més desfavorits de la societat.

Els Socialdemòcrates considerem els serveis socials com la quarta branca del sistema de benestar

equiparant-ho a l'educació, la salut i al sistema públic de pensions.

És a dir, acabar de determinar de forma inequívoca la configuració del dret d'accés als serveis socials com un dret subjectiu de caràcter universal, orientat a la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i el progrés social, enfortint, d'aquesta manera, la seva associació amb el concepte de dret en contraposició al concepte d'ajuda.

En els temps que corren, amb el volum de conciutadans i conciutadanes que han vist capgirada la seva situació personal d'ençà el començament de la crisi econòmica que encara ens colpeja:

Quants dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país que s'han vist abocats a una situació de vulnerabilitat quan no de necessitat, havent gaudit no fa tant d'una situació benestant, es podien imaginar que arribarien a viure una situació com la que actualment estan vivint?

Quants haurien aleshores, imaginat que es veurien en la necessitat d'acudir als sistemes públics de solidaritat i protecció social?

Doncs aquest exemple il·lustra a la perfecció la innegabilitat del caràcter universal que s'ha d'atribuir a aquests serveis, ja que ningú és immune al capgirament de la seva situació personal i, consegüentment, al trànsit d'una situació estable més o menys benestant, cap a una situació de vulnerabilitat potencial.

La configuració de dret subjectiu de caràcter universal a què abans ens referíem, entronca, al nostre entendre, amb el principi de responsabilitat pública, que l'Estat no pot eludir, traspasant la seva responsabilitat en la provisió i finançament dels serveis socials a un seguit d'obligats familiars encara que no formin part del nucli convivencial, és a dir, encara que no convisquin en el mateix domicili.

Semblaria raonable que la referència al Llinar Econòmic de Cohesió Social, la LECS, limités la responsabilitat dels obligats familiars al nucli convivencial. No té sentit estendre-ho més enllà d'aquest àmbit, intentant dotar de caràcter legalment exigible a allò que en qualsevol cas es pot plantejar des de la perspectiva de la responsabilitat moral i que, fins i tot, pot atemptar contra la dignitat personal del destinatari de la forçada solidaritat familiar.

Aquest principi de responsabilitat pública que he al·ludit abans, ha de substituir el principi de coresponsabilitat previst a la Proposició de llei.

Els Socialdemòcrates entenem que els poders públics han de ser els únics responsables de garantir a les ciutadanes i ciutadans la disponibilitat dels serveis

socials i sociosanitaris mitjançant la regulació i aportació dels mitjans personals, materials i financers necessaris. Així mateix, correspon als poders públics l'execució, planificació, coordinació, control i avaluació dels referits serveis i garantir la seva continuïtat quan sigui necessària.

Ja he dit abans que Andorra ha ratificat la Carta Social Europea i, per tant, s'ha compromès a organitzar serveis que contribueixin al benestar i al desenvolupament de les persones i a la seva integració social. Tanmateix, també ho he dit abans, la pròpia Constitució proclama la vigència a Andorra de la Declaració Universal dels Drets Humans i, per tant, obliga als poders públics a garantir a les persones el dret a un nivell de vida adequat que els hi asseguri els serveis socials necessaris. Estem doncs davant d'obligacions i responsabilitats assumides únicament pels poders públics.

La responsabilitat pública, evidentment, és compatible amb el principi de "Societat activa, solidaritat i participació" que contempla aquesta Proposició de llei. Els poders públics poden i han de potenciar i fomentar la col·laboració de les entitats privades i el voluntariat.

En canvi, no és possible fer coresponsables de l'ordenació dels serveis socials i sociosanitaris, ni de l'assoliment de les seves finalitats, als beneficiaris, les seves famílies, parents i inclús a altres persones obligades legalment.

Per tant, com ja he dit el principi de responsabilitat pública hauria de substituir el principi de coresponsabilitat que recull l'article 3 de la Proposició de llei que avui debatem. Vostès fan del principi de coresponsabilitat un dels elements vertebradors del sistema de serveis socials i sociosanitaris i el doten d'un contingut que per nosaltres no s'ajusta a Dret.

En definitiva, el sistema de serveis socials i sociosanitaris tal i com queda configurat en la Proposició de llei té un molt difícil encaix en l'Estat social proclamat per la nostra Constitució i completat per la Carta Social Europea. En aquest text de la Proposició de llei es tracta de consolidar un model de serveis socials de tall liberal, en el que l'Estat té un paper absolutament residual i assistencial; fent responsables de per vida ja que tenen d'assumir un reconeixement de deute (article 61.2) a la família, els parents i inclús a altres persones, d'obligacions que hauria d'assumir, com he dit abans, el propi Estat.

D'altra banda, la Proposició de llei preveu una classificació de les prestacions en la línia de l'establert en normatives anàlogues del nostre entorn.

No obstant, l'enumeració de les prestacions detallades a la Llei, sobretot les de naturalesa econòmica, ens ha causat un fort neguit, atès que introdueix la regulació de prestacions ja existent - com ha dit la Sra. Celine Mandicó, les dues pensions de solidaritat, prestacions familiars- i regulades, ja existeixen i estan regulades i, en canvi, obvia altres que actualment es troben incloses en el Reglament Regulador de prestacions econòmiques d'atenció social modificat en tres ocasions pel Govern Socialdemòcrata, per a la revisió en aquell moment dels requisits d'accés de certes prestacions, o per a la introducció de noves prestacions que donessin resposta a casuístiques concretes que fins aquell moment ningú havia abordat.

Em refereixo, per exemple, a la prestació econòmica per desocupació involuntària, que roman inalterada des d'aleshores, malgrat l'important increment del nombre de persones aturades esdevingut en els dos darrers anys!

Aquesta inquietud no s'ha vist apaivagada, ans al contrari, s'ha accentuat, amb la lectura del criteri de Govern, bàsicament quan en l'apartat segon de les consideracions, s'addueix que la Proposició de Llei regula (i cito literalment) "de manera més eficaç i eficient totes les prestacions socials i sociosanitàries que s'ofereixen al Principat d'Andorra i, en especial, les que es financen des de les administracions públiques" (tanco la cita).

Aquest, "totes les prestacions", ha incrementat la nostra preocupació i voldria sentir avui en aquesta Cambra, que la Proposició de Llei manté vigents aquelles prestacions avui dia encara existents que la Proposició de Llei no recull de forma específica i..., que no ens hem de preocupar..., que la nostra inquietud ha de quedar superada pel contingut de la disposició derogatòria única.

No obstant, amb la finalitat de clarificar la qüestió, en el treball en Comissió proposarem que quedi explicitat de forma expressa la vigència del Reglament regulador de prestacions econòmiques d'Atenció social, en allò relatiu a totes les prestacions allà regulades i no recollides en la Proposició de Llei quina presa en consideració avui debatam.

No ens ha resultat més tranquil·litzadora la tercera motivació del criteri governamental que, segons afirma, (obro la cita) "resol (aquesta Proposició de Llei que avui debatam) de manera coordinada amb la reforma de la seguretat social, totes aquelles situacions de protecció social que tenen un caràcter no contributiu i per tant, han de ser finançades pel Govern i no pas amb els fons contributius de la

Caixa Andorrana de la Seguretat Social" (tanco la cita).

D'aquesta informació es desprèn la complementarietat entre el contingut d'aquesta Proposició de Llei i l'encara no presentat projecte de Llei de reforma de la Seguretat Social quin contingut desconexim absolutament.

Com vostès comprendran fàcilment, ens resulta molt difícil poder avaluar el contingut d'aquesta Proposició de Llei que avui debatam, en tot el seu abast i dimensió, si vostès mateixos reconeixen que aquest contingut està condicionat per una sèrie d'elements totalment desconeguts per nosaltres.

També resulta sorprenent, o potser és que se'ns escapa alguna cosa, la segona part de l'enunciat del mateix apartat 3 del criteri, doncs no acabem d'entreveure en el contingut de la Llei 17/2008 de la seguretat social, quines són les situacions de protecció social de caràcter no contributiu que en l'actualitat finança la CASS i que haurien de passar a ser finançades pel Govern.

Aquesta Llei conté elements interessants com ara la creació de la cartera de serveis, que estructura un conjunt de prestacions tècniques, econòmiques i tecnològiques, que ha de concretar un aspecte importantíssim des del nostre punt de vista, com és el dret d'accés als diferents serveis i prestacions en funció de si són garantides o de concurrència. Aquestes darreres, les de concurrència, les haurem de repassar una a una vist que com veurem a continuació, serveis i prestacions bàsiques, dirigits a persones en situació de gran vulnerabilitat han estat regulades com prestacions de concurrència i de copagament. Així, per exemple, han estat regulades com serveis de concurrència i copagament i, per tant no garantides, alguns tant bàsics, com per exemple, la teleatenció domiciliària per detectar i prevenir situacions d'emergència de les persones que viuen soles o el Servei telefònic d'urgència per informar sobre situacions de maltractament, abandonaments d'infància o violència de gènere!

Un altre aspecte important és el d'intentar una primera aproximació al model territorial que entenem no pugui quedar tancat de manera definitiva en l'actual escenari de negociació amb les corporacions locals de la Llei de competències i de transferències comunals.

Considerem no obstant com a principi fonamental i irrenunciable en aquest aspecte, el de l'equilibri interterritorial en la provisió dels serveis, és a dir, la necessitat de garantir l'accés dels usuaris als serveis socials en condicions d'igualtat, amb independència de la parròquia en què resideixin.

En definitiva, la Proposició de llei que avui tractem, vindria a proclamar el principi de subsidiarietat en el finançament dels serveis que el seu model pretén implantar en perjudici dels obligats familiars, i no em refereixo a la subsidiarietat institucional, en el sentit que la provisió de serveis s'hagi d'efectuar, en la mesura del possible, des de les instàncies més properes a la població, cosa que ens sembla no solament raonable sinó també desitjable, sinó al principi de subsidiarietat de l'Estat en el finançament dels serveis, que el seu model pretén instaurar, com abans senyalava, en perjudici dels obligats familiars.

Així doncs, el que el seu model a la pràctica pretén és que, en primera instància, es traslladi la responsabilitat del finançament d'aquests serveis a aquests parents i altres persones obligades -insisteixo, encara que no convisquin en el mateix nucli familiar del sol·licitant- que d'entrada, hauran de fer front al cost dels serveis que el propi beneficiari no pot pagar per falta de recursos econòmics. L'Estat només intervindrà quan els beneficiaris i els diferents obligats no disposin de mitjans econòmics i, amb tot això, se'ls farà reconèixer el deute.

Tot això, en clara confrontació amb el principi d'Estat Social que proclama la nostra Constitució que de forma ineludible hauria de lligar el dret d'accés a aquests serveis a la condició de ciutadà i no a la condició de pobre, com sembla establir-se a la Proposició de llei.

Malgrat les consideracions negatives i les que hi ha hagut de positives que hem fet, aquest text ens sembla una bona base que permet proposar una regulació dels serveis socials i sociosanitaris que resulta imprescindible, de manera que votarem favorablement la seva presa en consideració, amb l'esperança que el treball i el debat en Comissió possibilitin que les nostres esmenes puguin introduir les modificacions que permetin convertir-la en un element regulador d'aquest àmbit que, a més a més pugui ser perdurable en el temps.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Sra. Cristina Rodríguez, s'hauria de desplaçar a la tribuna, si us plau.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Agrair sincerament, doncs, els diferents grups per donar suport avui a què es prengui en consideració aquesta, efectivament, importantíssima Llei de

serveis socials i sanitaris, que malgrat el fet que el Partit Socialdemòcrata hagi fet aquestes connotacions negatives i hagi dit clarament que no és una Llei ambiciosa, potser no és ambiciosa. Però en els moments que estem vivim i amb una voluntat que té Govern i que han tingut diferents governs en planificar i regular, és novedosa i s'ha de respectar ja tot el treball que s'ha fet malgrat el fet que no hi hagi una llei de serveis socials i sociosanitaris, perquè inclús en l'àmbit sociosanitari hi ha una gran realitat des de fa anys. Doncs espero sincerament que durant el debat que hi haurà a nivell de les comissions, tot el que s'ha pogut escapar i fer que hi hagin aquestes connotacions negatives es puguin aclarir, perquè la feina feta és molt important. I el que el Govern vol com a aspecte més ambiciós és garantir; el que ha de garantir en primer lloc és a dir, la equitat per a tothom.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Altres intervencions per part dels grups...

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Celine Mandicó.

La Sra. Celine Mandicó:

Bé, faré una rèplica als dos grups parlamentaris.

En primer lloc, doncs, el tema de la memòria econòmica, aquesta Llei s'ha fet paral·lelament, doncs, amb un treball per part del Govern en l'elaboració d'una memòria econòmica que en breu, doncs, presentarà Govern públicament. Perquè evidentment estem d'acord, doncs, que no es pot fer una llei de serveis socials i sociosanitaris sense veure a priori si és sostenible o no és sostenible.

O sigui que en aquest sentit, doncs, els deures estan fets.

Pel que fa la consulta als diferents col·lectius i entitats, durant aquest any de treball, doncs, s'han consultat totes les associacions, totes les entitats, i tots els comuns. I jo el que desitjo i espero és que en comissions, doncs, també s'arribi a un consens polític. O sigui que això és un tema, doncs, que treballarem quan s'aprovi aquesta presa en consideració.

Quant al tema de si, doncs, la responsabilitat de l'Estat... Miri, Sra. González, jo sí que veig la responsabilitat de l'Estat. Hi és. Però està en el lloc que li pertoca. Que no vol dir, com vostè diu, doncs, que està al darrere dels familiars, dels familiars obligats, que llavors no està en una primera línia per donar les ajudes. No és això, el tema no és aquest. Jo

el que penso que és de justícia social és que els familiars més propers siguin les persones que ajudin al familiar que tingui aquesta necessitat i si aquests familiars no tenen les condicions requerides o adequades, llavors que respongui l'Estat, que l'Estat sempre acompanyarà en aquest sentit. A més a més la llei especifica i clarifica que aquest familiars només ajudaran si tenen els ingressos suficients i superen el barem patrimonial.

Vull dir, en qualsevol cas, aquestes famílies mai de la vida han de quedar en una situació de constricció a nivell del seu funcionament familiar o de precarietat. El que passa és que evidentment el sistema ha de ser sostenible, així el que no podem fer és estirar més la mà que la màniga, eh? Estem en una conjuntura econòmica, hem de valorar i fer un diagnòstic de la situació i hem de dotar Andorra d'un sistema que sigui sostenible, equilibrat i que doni una garantia als usuaris del país, ja que de res serveix, de res serveix garantir moltes coses i que després no es puguin cobrir, Sra. Gonzalez. De res! O sigui el que hem de veure és fins a on podem arribar i buscar una fórmula equilibrada per cobrir les necessitats del país i donar al mateix temps una certa sostenibilitat. I aquesta ha estat la fórmula de coresponsabilitat i cofinançament en aquest sentit.

En quant als familiars obligats, li diré més, quan vostè comenta aquests familiars llunyans que potser no tenen relació o potser es poden negar en un moment donat a prestar l'ajuda... Miri, és que l'Estat sempre estarà aquí! És que l'Administració sempre respondrà, és que aquesta persona mai de la vida quedarà desprotegida! Aquesta persona tindrà la pensió, tindrà l'ajuda, podrà accedir al servei que necessiti. Això sí, després l'Administració obligarà els seus familiars obligats a fer l'aportació que els correspongui. I això és de justícia social, Sra. González.

Per una altra banda, comentava la Sra. Bonet que no hi ha criteris d'accés a les prestacions... Miri, els criteris d'accés a les prestacions estan més que definits. Inclús hem arribat, jo diria que és una llei suficientment reglamentista, o sigui hem arribat a reglamentar el que és el *lex* el que són els barems patrimonials perquè hi hagi una màxima transparència, perquè hi hagi una màxima transparència, de com poden accedir els usuaris a les diferents prestacions.

Definicions genèriques? No en veig cap, hi ha definicions concretes de tot el que és conceptual en aquesta llei. De fet, hi ha un llistat suficientment llarg per entendre tot el fil i tot el contingut de la Llei.

Reconeixement de deute. Evidentment, ens podem trobar amb una persona que potser no té liquiditat, però que sí que té un patrimoni molt important.

Li sembla bé que donem una ajuda econòmica a una persona que potser té un patrimoni enorme i que potser doncs, amb un reconeixement de deute podria cobrir doncs, aquestes despeses?

El dret d'accés? Miri, el dret d'accés, com li he dit abans Sra. Bonet, està definit, a més a més hi ha dret subjectiu per les prestacions que són garantides, perquè evidentment, això sí que és una decisió política. Hi ha determinades prestacions que son garantides i hi ha d'altres que son de concurrència. Però les que són garantides, són de necessitats bàsiques. O sigui l'estat, ja doncs selecciona totes aquestes prestacions que han de donar en primera fila, davant les necessitats que puguin tenir les persones i les de concurrència no vol dir que no hi siguin, vol dir que l'Estat doncs, en algun moment, ha fet una previsió de quina ha de ser la partida pressupostària per aquesta prestació, però no vol dir que si una persona o una situació la tinguem davant doncs aquesta persona quedarà desprotegida! El que hem de buscar és un sistema social que busqui alternatives i que aquesta persona no quedi desprotegida.

Les dues pensions de solidaritat sí que es veritat que ja estaven regulades, per a què es consoliden i a més s'assimilen al salari mínim interprofessional, i això jo penso que és un pas a nivell social molt important, perquè si pensem que el salari mínim interprofessional és el mínim amb el que pot comptar les persones i les famílies per viure, aquí, el que dotem és que aquestes persones a què puguin arribar a aquest mínim.

Que si s'ha confiat amb els professionals de l'àmbit? I tant, que s'ha confiat! De fet s'han fet moltes reunions amb aquests professionals de l'àmbit, i de fet, a més a més per cercar més consens el que s'ha fet és enviar el text a tots els col·lectius, a totes les entitats, als professionals de l'àmbit, s'han fet arribar totes les esmenes i a més a més s'ha donat resposta de les esmenes que s'han incorporat, que s'han incorporat en el text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt,... no hi ha intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata...

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Miri, jo no entraré al debat de tota la Llei perquè és una llei amb moltíssims articles, és una llei molt complexa, és una llei necessària, ja li ho he reconegut abans i reconec la feina que han fet. Ningú ho diu enlloc però... Vostè parla de justícia social, jo crec que hi ha diverses visions de justícia social, i jo només voldria fer aquesta petita intervenció per dir que els polítics i aquí en aquesta Cambra som tots polítics, gaudim d'un cert marge d'actuació per regular en tots els àmbits, però també com estem fent ara per regular en els serveis socials. I això evidentment segons les nostres opcions polítiques, per això els drets socials en general i els serveis i prestacions socials en particular són tant vulnerables als canvis polítics.

Vostès treuen, jo entenc, entenem nosaltres segons la nostra justícia social, Sra. Celine Mandicó, vostès qüestionen les funcions de l'estat social i releguen els serveis socials a tenir un paper residual, ens sembla a nosaltres, amb aquesta coresponsabilitat. Nosaltres en canvi, lliguem el dret d'accés al servei social a la condició de ciutadà i ciutadana. Ja ens hagués agradat més el nom de "Llei de dret de lleis socials" que de "serveis socials" i no a la condició de pobre que és el que fan vostès, perquè quan em diu que una persona que té un gran patrimoni, pot tenir un gran patrimoni però en aquest moment hi ha gent que tenen un gran patrimoni immobiliari i no tenen per menjar. I escolti'm en aquell moment ja pot tenir el patrimoni que tingui que si no hi ha qui el compri, aquesta persona l'ha d'ajudar i la responsabilitat com he dit pels compromisos internacionals que tenim, la té l'Estat i per la pròpia Constitució.

Per això entenc jo, que la justícia social la veiem diferent i per això també vosaltres i nosaltres defensem una opció política diferent, vull dir... I nosaltres el que fem avui aquí en aquest debat i amb aquesta intervenció, Sra. Mandicó. El que hem fet avui és posar les cartes sobre la taula, les hem posat, i legítimament defensem la nostra posició política, com vosaltres legítimament defenseu la vostra, no? I nosaltres com que no volem eludir el debat, -no com d'altres vegades aquí que s'ha eludit el debat i no s'ha pres en consideració algunes de les propostes que havíem presentat nosaltres- nosaltres no volem eludir el debat, per això hem pres en consideració aquesta llei, i per això en farem esmenes i per això farem esmenes i per això la debatrem que és molt llarga tal i com hem dit abans i la debatrem en comissió i llavors allí parlarem de justícia social i de totes aquestes coses que crec que són molt interessants i és un debat que avui per desgràcia aquí no el podem tenir per la complexitat i la llargada d'aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, alguna altra intervenció?

No hi ha intervenció.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

No hi ha intervencions per part dels grups...

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions i d'acord amb el que s'ha dit, proposo la presa en consideració per assentiment.

A la vista del resultat es pren en consideració la Proposició de llei i segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell General, s'obre un termini de 15 de dies per a poder presentar esmenes que no poden ser de totalitat.

Passem ara al sisè punt de l'ordre del dia.

6- Examen i votació de les esmenes a la totalitat, formulades pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, President del Grup Parlamentari Mixt i pel M. I. Sr. David Rios Rius, President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de Llei de crèdit extraordinari per finançar l'adquisició d'accions de la societat Centre de Tractament de Residus, SA.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí núm. 10/2013 del 28 de març. S'han formulat dues esmenes a la totalitat presentades respectivament pel Grup Parlamentari Mixt i pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Esmenes que han estat publicades en el Butlletí núm. 21/2013 del 3 de maig.

Si els sembla bé, podríem procedir al debat i a la votació de les esmenes de forma conjunta.

Demanaria doncs que per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Mixt intervingués el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si es volgués fonamentar l'esmena a la totalitat a aquest crèdit extraordinari en criteris de moderació en la despesa pública en uns moments de crisi i contenció pressupostària s'estaria cometent un greu error. Aquesta no és la qüestió ara i aquí.

La nostra esmena a la totalitat no es planteja pas sobre criteris de gestió pressupostària o d'oportunitat en la decisió d'augmentar l'endeutament de l'Estat.

La nostra esmena planteja una oposició frontal, clara, precisa i concreta a una adquisició que consideren forassenyada que es pretén dur a terme amb un preu que no es correspon a la realitat del valor de les accions de la societat CTRASA.

Ens oposem a un engany comptable que porta perjudici a l'Estat, a la Caixa pública, i afavoreix indissimuladament a unes empreses que porten anys lucrant-se ja amb diner públic.

El Govern vol adquirir les accions de CTRASA -la societat que explota el forn incinerador d'escombraries- que tenen les empreses estrangeres *Cespa* i *Novergie*.

La intenció proclamada pel Govern a la Memòria (tirar endavant nous projectes sobretot els relacionats amb la generació d'energia i fer una planta de cogeneració) amaga la voluntat de girar full intentant incinerar un dels escàndols econòmics més grans de l'Estat Andorrà.

Es voldria convertir en fum el que fou un veritable forat a la caixa pública. I es voldria fer augmentant el menyscapte patrimonial de l'Estat.

A títol de recordatori, assenyalem avui alguns fets cabdals.

El 31 d'octubre del 2002 la majoria que donava suport al Govern va votar al Consell General la Llei relativa a la construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa.

L'article 4 d'aquella llei va aprovar una subvenció a la societat concessionària per a la redacció del projecte, la construcció i l'explotació del Centre, per un termini de vint anys, per un import total de 135.142.604 euros.

Aquells cent trenta-cinc milions d'euros es repartien en dos conceptes principals: 98 milions i escaig per a la construcció i el finançament de la construcció i 36 milions i escaig d'euros per a l'explotació d'acord amb la previsió de tones incinerades presentada en l'oferta de la concessionària.

La mateixa Llei fixava, en l'article 6, el capital social de CTRASA en sis milions cinc-cents setanta-nou mil es dividia en mil accions nominatives, doncs, de 6.579,40 euros de valor nominal cadascuna.

Els accionistes inicials de CTRASA són el Govern amb un 15%, FEDA amb un 5%, la mercantil espanyola *Tratamientos de Residuos* 18%, *Cespa* 11%, la societat mercantil francesa *Novergie* 18% i una altra mercantil espanyola que tenia un 4% del capital.

I com tots sabem hi havia també tres socis fundadors, tres societats mercantils andorranes: Vallsegur,

Empub SA i Treballs Públics Daniel Armengol SA amb percentatges diversos.

L'octubre del 2005 *Cespa* va adquirir el 18% d'accions a *Tratamientos de Residuos* SA i l'any 2006 FEDA va adquirir el 4% d'accions de *Estudios y Montajes*. En el mateix moment FEDA, que evidentment seguia instruccions del Govern, va adquirir també les participacions de les tres societats mercantils andorranes.

Així, a partir del 2006 la propietat de les accions de CTRASA es reparteix entre el Govern i FEDA (52% en total) i les societats de les que estem parlant avui aquí, *Novergie* i *Cespa*.

Fins el mes de maig de 2007 sabem tots que CTRASA va estar actuant com a constructora, és a dir, s'estava fent el Centre i alguns dels accionistes inicials de la societat concessionària participaven en la construcció del Centre.

El 2 de maig del 2007 es va iniciar l'activitat d'explotació del Centre començant així el període de concessió del servei públic de tractament de residus.

L'any 2009 el govern socialdemòcrata va decidir analitzar la situació i els comptes de CTRASA.

Durant l'any 2010, en procés d'aprovació dels comptes de CTRASA per part del Govern, en els Estats Financers de la societat van aparèixer diversos dubtes relacionats amb el sobrecost de la construcció del forn incinerador i la gestió del mateix.

També es va descobrir que els accionistes minoritaris -*Cespa* i *Novergie*- havien facturat a la societat uns serveis prestats que haurien estat suposadament, -insisteixo amb el suposadament- emparats per un contracte entre les parts.

En aquell context els representants del Govern, en seguiment de les facultats que els conferia el contracte de concessió i quedaven especificats en el plec de condicions particulars, van decidir fiscalitzar la gestió del concessionari contractista.

Amb aquest objectiu el Govern va acordar encomanar a una empresa auditora, el mes de maig del 2010, una anàlisi exhaustiva del sobrecost de la inversió de les instal·lacions, la gestió d'aquest sobrecost per la societat concessionària així com de les conseqüències financeres i econòmiques de les eventuais irregularitats identificades. També es va demanar l'anàlisi de certs serveis suposadament prestats pels accionistes minoritaris, *Cespa* i *Novergie*. D'aquella anàlisi exhaustiva se'n va poder extreure tres conclusions principals que esmentaré:

La primera: que les accions comprades als accionistes andorranos l'any 2006 havien estat pagades molt per sobre del valor que realment tenien. Ho pensàvem

l'any 2011 i ho continuem pensant avui. I es pot comprovar en els Estats Financers que es van elaborar l'any 2010.

Segona: que el contracte blindat per la hipotètica prestació de serveis de *Cespa* i *Novergie* a CTRASA no tenia una contraprestació clara. Ho pensàvem l'any 2011 i ho continuem pensant el 2013. I ni *Cespa* ni *Novergie*, ni tampoc el govern de DA, podran provar el contrari.

Tercera: que la reducció de capital de CTRASA acordada en el seu dia va suposar pel Govern un cost extraordinari de cinc milions d'euros això és una evidència comptable.

Ara, la Memòria explicativa del Projecte de llei que esmenem, fa una exposició interessada dels antecedents històrics per acabar dient -i he de dir que no ens ha sobtat- que els criteris comptables del govern socialdemòcrata que es trobaven a la base del conflicte "... no eren prou adequats.." i en conseqüència el nou govern -l'actual- va procedir a una nova aprovació i formulació dels comptes de l'exercici 2009.

Tampoc ens pot sobtar que s'hagi fet així en la mesura que si no s'hagués canviat el criteri, no es podia pas gosar organitzar una operació financera absolutament escandalosa.

El govern voldria fer desaparèixer -incinerar, he dit abans- els antecedents intentant que tothom acluqués els ulls o mirés cap a una altra banda ara que pretén tancar el cercle, el cercle abonant un preu que considerem injustificat a les societats *Cespa* i *Novergie* pel preu de les seves accions. Un preu que és del tot residual.

El Govern demana avui al Consell General un crèdit extraordinari per comprar, al preu per acció de 8.141,44 euros, les accions de *Cespa* i *Novergie*. Unes accions que en el moment de la constitució de la societat -recordem 'ho bé- valien 6.579,40 euros.

Unes accions que, per l'impacte del sobrecost, tenien un valor teòric comptable a 31 de desembre del 2005 de 2.642,73 euros.

He emprat els mateixos termes "... valor teòric comptable..." emprats per l'empresa auditora que va presentar un Informe de revisió especial el 23 de desembre del 2010, però també puc parlar més clar: si una empresa auditora de reconeguda solvència situava el 2010 el valor teòric comptable de l'acció de CTRASA a 2.642,73 euros ens podria explicar, Sr. Martí, per quin art d'encantament comptable el seu govern defensa que l'acció s'ha de comprar avui a 8.141,44 euros quan la situació de la societat no ha pas millorat? No tenim cap documentació que ens digui que ha millorat del 2010 a avui.

Per tant, si som molt generosos, podríem estimar que l'acció podria valer 2.642,73 euros, valor que correspon al 40% del seu valor nominal. Sincerament vostès i nosaltres sabem que l'acció no val avui ni això.

Mai, mai, mai, es pot justificar que l'acció s'hagi de pagar avui a 8.141,44 euros, un 24% per damunt del seu valor nominal inicial, quan el sobrecost de la construcció i el seu finançament han devaluat terriblement el valor de l'acció.

De fet avui el que el Govern penso que voldria amagar és que el sobrecost de la construcció del Centre, -i el seu finançament-, va tenir, té i tindrà un impacte en el valor de les accions de la societat.

A ben segur, sobrepagant, de manera inadmissible, -al nostre entendre-, i injustificada, les accions de *Cespa* i *Novergie* es voldria convalidar a posteriori una anterior operació igual de ruïnosa per als interessos públics: la compra per part de FEDA de la participació a CTRASA de les tres empreses andorranes: Vallsegur, Empub i Treballs Públics Daniel Armengol.

Efectivament, amb data 11 de juliol del 2006, FEDA va adquirir 290 accions de CTRASA per un valor de 6.579,4 euros per acció, valor equivalent al seu valor nominal i valor teòric comptable al 31 de desembre de 2005. Un valor imaginari, molt superior al real.

El valor teòric comptable, per acció, de les accions de CTRASA corregit, considerant l'impacte del sobrecost, era ja en aquells moments de 2.642,73 euros. Aquest import suposa un 40% del preu establert en el contracte de compravenda del 2006.

Que s'entengui bé: el 2006 es van pagar les accions un 60% per damunt del valor que tenien.

Pel que fa al valor de mercat de les accions de CTRASA, d'acord amb el model de projeccions financeres utilitzat per l'obtenció del finançament addicional per part de la mateixa CTRASA, atenent el valor actual dels fluxos de caixa previstos, ja s'arribava, el desembre del 2010, a un valor negatiu de 4,2 milions d'euros.

Tenint en compte aquest aspecte, considerem que el valor de mercat de les accions de CTRASA era el 2006 i segueix sent el 2013, en qualsevol cas, inferior al seu valor teòric comptable i al seu valor nominal, és a dir, lluny, molt lluny dels vuit mil i escaig euros per acció que ens voldrien fer pagar.

Tothom entendrà doncs que en aquestes circumstàncies demanem el retorn del projecte per considerar que s'està malbaratament el diner públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata intervé la Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

La història del Centre de Tractament de Residus de la Comella va començar l'any 2003, tot just fa deu anys. El projecte es justificava en la necessitat de poder gestionar els nostres residus i de poder reemplaçar l'anterior forn incinerador escandalosament contaminant en dioxines i altres substàncies cancerígenes.

Són innumerables les vegades que s'ha tractat aquest tema al nostre Consell General.

Aquesta instal·lació ha aixecat polseguera a dins i a fora de la seu parlamentària per múltiples raons: per la seva idoneïtat, pel seu sobre dimensionament, pel seu emplaçament, pel seu cost astronòmic, i sobretot per la ruïna que ha sigut des de la seva construcció, al llarg d'aquests 10 anys i fins avui mateix, no per tots però sí, per a les arques públiques del nostre país.

Encara que sigui un tema bastant conegut, faré també una miqueta de cronologia de la història de la nostra planta incineradora nacional.

El projecte havia de tenir un cost de gairebé 44 milions d'euros segons el Contracte de Concessió Administrativa "claus en mà" del mes de febrer del 2003. Sobre aquesta quantitat, reposava la viabilitat econòmica del projecte.

La Societat Centre de Tractament de Residus d'Andorra SA, (CTRASA), constituïda el mateix 2003, sempre ha gestionat per concessió el centre de gestió de residus i va començar en aquell moment amb una participació pública minoritària, un 15% pel Govern i un 5% per l'ens públic FEDA, Forces Elèctriques d'Andorra. Quedant la resta de les accions en mans de societats andorranes, franceses i espanyoles.

Malgrat haver pactat un cost de construcció de quasi 44 milions d'euros, la planta de la Comella va acabar costant la "minsa" quantitat de 69 milions d'euros, despeses financeres incloses.

El sobrecost final del forn va ser doncs de 22 milions d'euros més, quantitat que representa més d'un 40% del pressupost pactat inicialment.

És important entendre que a partir d'aquí es va arribar a un punt d'inflexió. El projecte, que inicialment havia de ser una bona inversió es va començar a tòrcer, convertint-se ja en el què

s'albirava com un negoci poc, o més aviat gens fructuós.

Efectivament, el sobrecost va provocar que el valor dels fluxos de caixa d'aquell moment arribessin a un valor negatiu de 4 milions d'euros. Podíem parlar ja d'un ambiciós projecte profundament tocat de mort.

Curiosament, a partir d'aquest moment, l'Administració andorrana, molt propera a alguns dels accionistes privats, va començar a veure com s'incrementava la seva participació en el Centre de Tractament de Residus.

Justificant el pretès caràcter estratègic i particularment sensible d'aquest sector d'activitat, l'11 de juliol del 2006, FEDA va comprar les accions en mans dels socis privats andorrans, al mateix preu que les havien adquirit a l'inici, ampliant així la seva participació en la societat CTRASA del 5% inicial al 38%.

Així doncs, gràcies a l'aprovació de la Llei 22/2007 del 22 de novembre del 2007, la participació pública en la societat CTRASA, entre FEDA i Govern representava una quota del 53% del capital social, quedant ja únicament com a accionistes privats l'espanyola *Cespa Gestión de Residuos SA* amb un 29% de quota i la francesa *Novergie SA* amb un 18%.

El serial del forn va continuar i el 2 de maig del 2007, coincidint amb la posada en marxa de la instal·lació, es va signar un oneros i dubtós contracte de prestació de serveis entre CTRASA i els dos únics socis forans *Cespa* i *Novergie*. Un contracte de manteniment de 20 anys àmpliament qüestionat durant el Govern Socialdemòcrata, que va costar la mòdica quantitat d'1.256.872 euros entre l'any 2007 i el 2010.

Durant el mandat del Govern Socialdemòcrata, l'executiu va qüestionar algunes de les actuacions efectuades en relació amb el Centre de Tractament de Residus de la Comella al considerar que aquestes podien haver malmès l'interès de les arques públiques, àmpliament debilitades ja al 2009 per la situació de crisi en la qual estàvem ja fortament immersos. Varis processos judicials es van posar en marxa.

El dimecres 11 d'abril del 2012, el ministre de Turisme i Medi Ambient de Demòcrates per Andorra confirmava als mitjans de comunicació que el Govern havia fet aturar el procediment judicial entre l'Administració i els socis privats de CTRASA, *Cespa* i *Novergie*. En el mateix sentit, durant la sessió del Consell General del 10 de maig del 2012, el ministre de finances justificava l'aplaçament per uns mesos de tots els tràmits judicials en curs al·legant la necessitat de més temps per analitzar el procés i

certificava, de manera poc convincent que aquella decisió no havia de ser en cap cas gravosa per l'Estat.

Un altre episodi relatiu a la planta de la Comella es va viure en aquesta sala el passat 15 de març del 2012, dia en què el Consell General va aprovar, sense els vots socialdemòcrates, un crèdit extraordinari de 328.492 euros en concepte d'impostos indirectes derivats de la construcció del forn, retornats per part de l'Administració general als socis estrangers, tot i que les clàusules particulars per a la construcció del centre establien un cost de construcció, claus en mà, tancat i no revisable. Aquest era el complement pendent de pagament dels 638.615 euros totals que reclamava CTRASA ja al desembre del 2007 i que al 2008 el Govern de llavors només n'havia pagat una part.

En un altre àmbit més ecològic i medi ambiental tot i que també sempre fortament lligat amb l'interès econòmic, també va aixecar polseguera en aquesta sala l'aprovació del Conveni per al trasllat de residus amb el Regne d'Espanya que obria la porta a importar residus espanyols per rendibilitzar una instal·lació desproporcionada.

Amb aquesta nova gestió, prioritzàvem càlculs econòmics, deixant de banda el que preocupa més que tot als nostres ciutadans i hauria de ser una prioritat per al nostre Govern: la salut de tots els ciutadans així com la imatge de país turístic i saludable que és la que ha d'atraure els nostres visitants.

Avui tornem a ser aquí per parlar de més despeses milionàries per al Govern, un cop més, i concretament per FEDA i el Servei de Telecomunicacions d'Andorra que gastaran 3.826.479 euros, una part important de les seves reserves en l'adquisició de la compra de les accions dels socis espanyols *Cespa* i francesos *Novergie*.

Quantitat que molts ciutadans agrairíem veure invertides en un abaratiment de les nostres tarifes telefòniques o elèctriques, en una modernització d'instal·lacions o perquè no, vista la situació que viuen els nostres ciutadans, revertida en inversions o ajudes socials.

Govern al·lega la necessitat de comprar el 47% d'accions en mans foranes per motius estratègics que aconsellen el control del 100% de la societat.

Senyores i senyors consellers, aquests arguments no ens convencen.

No podem tolerar una vegada més la pràctica habitual de voler privatitzar els guanys i socialitzar les pèrdues.

Mentre el negoci semblava rentable, les institucions públiques disposaven només d'un 20% de les accions

de CTRASA i al mateix temps que la viabilitat del projecte s'ha anat enfonsant, hem vist com augmentava més i més, fins a arribar al 100% la participació pública en la societat del Centre de Residus de la Comella.

Per tot això, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata us demana avui un vot favorable a la nostra esmena a la totalitat, que si s'accepta, implicarà el retorn a Govern del projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar l'adquisició d'accions de la societat Centre de Residus SA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula el Sr. Martí Salvans.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada, i abans de passar a contestar les afirmacions que acaben de fer els senyors..., els cito en honor, el Sr. Bartumeu i la Sra. Rosa Gili, voldria recordar algunes de les circumstàncies... -i potser em faré una mica repetitiu- algunes de les circumstàncies i els fets que han portat a la presentació d'aquest Projecte de llei de crèdit extraordinari per part de Govern.

Avui es tancarà una etapa, per no dir un cicle. Fa tot just deu anys, el juny del 2003, s'iniciaven els treballs de construcció del Centre de Tractament de Residus. Quatre anys més tard, concretament el 2 de maig de 2007 -que és una dada que ha sortit en reiterades ocasions-, el Centre entrava definitivament en funcionament, gestionat per la societat CTRASA.

Aquesta societat estava, com han dit el Sr. Bartumeu i la Sra. Gili, participada als seus inicis per un capital públic relativament modest, reduït -diguéssim- (5% d'accions per part de FEDA i 15% de Govern), i amb el curs dels anys aquesta es veuria incrementada fins la situació actual, en la que FEDA i el Govern disposen del 53% de les accions, i el 47% restant en mans de dos empreses tecnològiques privades (*Cespa* i *Novergie*).

L'any 2010, un canvi de criteris per comptabilitzar uns sobrecostos que s'havien produït en la fase de construcció -als quals també s'han referit el Sr. Bartumeu i la Sra. Gili-, així com un contracte de prestació de serveis subscrit entre CTRASA i els accionistes privats el dia 2 de maig de 2007, que és la data d'entrada en funcionament del centre com ja s'ha comentat, són els elements que desencadenen

una sèrie d'esdeveniments que portaran molt ràpidament la societat pública CTRASA a un estat de greu conflicte intern entre socis, i gairebé al bloqueig en la presa de decisions.

Molt breument i de forma resumida, es pot esmentar en primer lloc una aprovació al novembre del 2010... al novembre del 2010 el Govern del Partit Socialdemòcrata, una aprovació en Junta General de la societat i per majoria -i quan dic "per majoria" vol dir que només van votar a favor els socis majoritaris (Govern i FEDA), aprovació d'uns comptes que no estaven ni formulats ni signats pels membres del Consell d'Administració, i encara menys auditats per un auditor extern, fets que contravenen les disposicions dels articles 34 a 36 de la Llei de la comptabilitat dels empresaris. Aquesta presentació de comptes deixava la societat amb uns fons propis o un patrimoni negatiu de 4,2 milions d'euros -fet que també ens han recalcat el Sr. Bartumeu i la Sra. Gili- i aquest fet que segons el que disposa la legislació vigent en matèria de societats anònimes i de responsabilitat limitada era causa de dissolució... Dissolució, salvat que els socis decidissin prendre les mesures que consideraven oportunes.

Aquest és el primer fet.

Segonament, un acord de Govern del desembre del 2010 -quan dic desembre del 2010 em refereixo a un mes més tard d'aquesta aprovació per la junta. Un acord de Govern del desembre del 2010 autoritzant un avenç de fons per un import total de 7.581.550,30 euros, 20% dels quals corresponen al Govern, mentre que 80% corresponen a FEDA, per fer front a l'aportació de nous fons per equilibrar el capital de la societat CTRASA. Aquest avenç de fons és seguit d'un projecte de llei de crèdit extraordinari pel mateix concepte, entrat a tràmit en data 11 de gener del 2011... a principis del 2011. Si aquell crèdit extraordinari hagués prosperat, i en el millor dels casos, Govern i FEDA haurien disposat del 100% de les accions, amb un preu de prop de 7,6 milions d'euros. Amb el crèdit que es debat avui, el mateix resultat s'aconsegueix amb 3,8 milions d'euros.

Tercerament un altre acord de la Junta General ordinària de CTRASA del març 2011 -estem sempre al 2011- declara la nul·litat del famós contracte de prestació de serveis signat entre CTRASA i els seus socis privats el 2 de maig de 2007. Tots aquests acords, de les diferents juntes generals ordinàries, extraordinàries o del Govern, són seguits de les corresponents demandes judicials fetes pels socis privats, demandes que s'acumulen amb la que ja havien instat els mateixos per obtenir el retorn del 50% del capital social desembossat, per motiu d'una reducció de capital social aprovada per la Llei

22/2007 que també s'ha esmentat, i encara a hores d'ara... llei que encara a hores d'ara no ha estat executada.

Paral·lelament, la societat també havia instat una demanda per reclamar als socis privats les quantitats que havien rebut amb anterioritat en base al mateix contracte de prestació de serveis. En resum, bloqueig total en els òrgans d'administració de la societat i cinc demandes interposades sigui per CTRASA, sigui pels socis privats.

El Govern actual comença per avaluar la situació existent, buscar-hi solucions, al mateix temps que, tal com també s'ha comentat, pacta amb els socis privats la suspensió, que no vol dir la retirada, sinó la suspensió dels litigis en curs. De les converses i dels informes elaborats pels auditors i per varis experts independents -i aquí sí que voldria recalcar aquest fet, és a dir, són opinions que provenen de gabinets d'economistes, d'experts i també d'auditors.

De les converses i dels informes elaborats pels auditors i per varis experts independents, se'n desprèn que el criteri de comptabilització, tal com ja s'ha dit, el criteri de comptabilització sobre costos utilitzat l'any 2010, no era adequat. En conseqüència, es modifica aquest criteri, es revoquen, el maig del 2012 en Junta General extraordinària, i per primer cop per unanimitat de tots els socis, es revoquen els comptes aprovats al novembre del 2010, que eren els comptes del 2009, es formulen de nou aquests comptes, aquest cop auditats i aprovats, ajustant-los a la normativa vigent i a les observacions que havia efectuat el Tribunal de Comptes sobre els comptes del 2008. Igualment s'aproven els comptes auditats, amb posterioritat, dels exercicis del 2010 i 2011. Cal dir, per afegir, que els comptes de 2009, 2010 i 2011 figuren en la memòria del Tribunal de Comptes que es preveu presentar en breu davant d'aquesta Cambra, i que el mateix Tribunal avala el criteri actualment utilitzat per la comptabilització dels sobre costos de construcció. És a dir que ens trobem amb un criteri de comptabilització, per resumir fins aquí, que està avalat pels socis, pels auditors, per la societat, pels auditors que sempre han auditat la societat, per varis gabinets d'experts independents i pel Tribunal de Comptes.

Paral·lelament, FEDA, en la seva qualitat de soci de CTRASA encomana un estudi de valoració de la societat. I només voldria dir una cosa, aquí s'ha parlat molt del valor de les accions, de si serien 2.642 euros, que algú ha dit que seria el valor que s'havia determinat l'any 2005 i també que seria el valor actual. 6.579, que és el valor teòric comptable, al qual s'ha referit el Sr. Bartumeu, o els 8.141 euros de valor de compra que proposa el crèdit extraordinari

pel qual avui estem debatent, de moment les dos esmenes a la totalitat.

Per tant, FEDA, com a soci de CTRASA encomana un estudi de valoració de la societat. En base a aquest estudi, es tanca amb els socis privats un preu de les seves accions de 5.191.000 euros, import del qual, -i això s'ha de dir crec molt alt-, import del qual es dedueixen aquelles quantitats que els socis privats havien fins a la data percebut en virtut del contracte de prestació de serveis, el qual ens hem referit moltíssimes vegades. Aquest fet és important, en el sentit que els efectes d'aquest contracte de prestació de serveis queden senzillament anul·lats, com si no haguessin existit. Les quantitats que s'havien abonat per aquest concepte es dedueixen del preu final, i les quantitats pendents de pagament, -que n'hi ha, tal com ho ha explicat el Sr. Bartumeu quan ells van arribar al Govern o mitjans del 2010 van decidir no efectuar cap més pagament per aquest concepte-. I per tant, les quantitats pendents de pagament revertiran com a major benefici de la societat, un cop formalitzada l'operació de compra-venda d'accions. El preu final, un cop deduït, el preu final és doncs de 3.826.000 euros, em deixo l'escaig, dividit en 1.082.000 per la part de Govern i 2.745.000 per la part de FEDA. Aquestes quantitats són les que avui es debaten i es sotmeten a consideració del Consell.

Només incidir sobre un fet, m'ha semblat que la Sra. Gili, en el seu moment ens parlava que aquest contracte de serveis havia costat, si ho he entès bé 1.256.000 euros. En realitat ha costat una mica més car, Sra. Gili, era 1.341.000 en lloc d'1.256.000 euros.

Per tots aquests motius, estem convençuts que s'estan aplicant els criteris de comptabilització dels sobre costos, que es van produir en el seu moment, s'estan doncs aplicant aquests criteris de comptabilització de forma correcta, i en donaré com a mostra la frase següent, que es pot trobar en els informes d'auditoria dels exercicis 2009, 2010 i 2011, i cito, cito evidentment els auditors: "Segons la nostra opinió, els comptes anuals de l'exercici adjunts expressen, en tots els aspectes significatius, la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera del Centre de Tractament de Residus, SA a 31 de desembre de 2009, 2010 o 2011". Voldria afegir que en termes similars s'expressa el Tribunal de Comptes en relació amb els mateixos exercicis.

En un altre registre, varis motius estratègics vénen a aconsellar el control de la societat per part del Govern i de FEDA, i en aquest sentit, el ministre Sr. Cinca, membre de Govern i president del Consell d'Administració de FEDA, us en farà una explicació més detallada que la que podria fer un servidor.

En conseqüència, el nostre grup parlamentari votarà en contra de les dos esmenes a la totalitat presentades pel Grup Mixt i pel Grup Socialdemòcrata, i votarà a favor del Projecte de llei de crèdit extraordinari.

Fins aquí la part per intervenció, però crec que també hi ha uns temes dels quals no s'ha parlat fins ara que és, en particular, la valoració que s'ha demanat. En la seva argumentació, Sr. Bartumeu i Sra. Gili, en la seva argumentació es refereixen a un informe de revisió especial que es va encomanar si no m'equivoco l'any 2010, i d'aquest informe de revisió especial en dedueixen, en aplicació del criteri que acabem, tal i com els hi acabo d'exposar, criteri de comptabilització dels actius, se'n deduiria que la societat CTRASA a 31 de desembre del 2009 tindria un patrimoni net negatiu de 4,2 milions d'euros, això ho han dit en reiterades ocasions. Per la mateixa regla de tres arriben en base al mateix informe de revisió, que no és una auditoria, perquè en cap cas es tractava d'una auditoria, en base al mateix informe de revisió arriben a la conclusió que a 31 de desembre del 2005, el valor de la societat era de 2.642.000, si no m'equivoco, xifra que justificaria una valor de l'acció de 2.642.

Miri'n, jo d'entrada els hi diria que si el criteri comptable de valoració dels actius intangibles, en particular dels sobre costos, si tal com hem dit no era *valable* el 2010, en la nostra opinió, i quan dic en la nostra opinió, perdoni però no vull posar la meua opinió endavant sinó que m'estic un altre cop referint a l'opinió d'experts independents, en l'opinió dels auditors i a l'aval que en té el Tribunal de Comptes. Però, tornant al que dèiem, si el criteri correcte és l'actual, el valor del patrimoni net de la societat en data 31, jo només parlo del capital social eh! Si el criteri, per tant el criteri que acabo d'exposar, que és el criteri acceptat, és el que acabo d'exposar en podem deduir que el capital social contràriament al que vostès ens han exposat a 31 de desembre del 2009 és de 6.579.000 euros. Aquest capital social en data d'avui, continua sent de 6.579.000 euros i el mateix capital social a data 31 de desembre del 2005, era de 6.579.000 euros i no de 2.600.000, com vostè ens explicava. Això per tancar el tema...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Martí Salvans:

Hi tornarem.

Merci Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Govern el Sr. ministre Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Em toca en contraposició a les dues esmenes a la totalitat presentades al Projecte de Llei del crèdit extraordinari defensar aquest Projecte de Llei de crèdit extraordinari.

He de dir-los-hi Senyores i Senyors consellers, que possiblement els hi oferiré una intervenció una mica desordenada, i ho hauré de fer perquè, i segurament pecant d'innocència, la intervenció que he preparat, bàsicament, se centra en defensar el Projecte de Llei. Perquè em sembla que és el que avui tocava. Reproduir un debat que s'ha fet en moltíssimes ocasions ja en aquesta sala, per senzillament reiterar la dèria en relació a dos o tres empresaris del país, i la dèria en castigar els empresaris que vénen a invertir al país, no em semblava l'objecte del debat d'avui.

Però en tot cas, com que s'ha apuntat en la mateixa línia de sempre, també procuraré anar introduint-hi les respostes a les diferents qüestions que han anat sortint, i si no em dóna temps de fer-ho en aquesta primera intervenció, a ben segur que hi haurà ocasió de fer-ho en alguna rèplica.

Però centrem-nos d'entrada en allò que toca avui, que és valorar el Projecte de Llei.

Un Projecte de Llei que pretén dotar a Govern i a FEDA dels fons necessaris per l'adquisició de 470 accions de la societat CTRASA que representen el 47% de la mateixa. Avui 290 d'aquestes accions són propietat de la societat espanyola *Cespa Gestión de Residuos SA* i 180 de la societat francesa *Novergie SA*. El 53% restant de la societat CTRASA a data d'avui ja està en mans de Govern i FEDA, concretament el Govern és el propietari del 15% i FEDA del 38% i, per tant, amb la compra que es planteja aquestes dues institucions passarien a controlar el 100% de la societat.

Cada institució adquirirà el nombre d'accions a prorrata de la seva participació actual, de manera que el Govern comprarà 133 accions i passarà a tenir el 28,3% de la societat i FEDA en comprarà 337 per passarà controlar el 71,7 % de la societat.

El preu global d'adquisició -com ja s'ha dit- és de 3.826.479 euros, quantitat que representa un preu per acció -també s'ha dit- de 8.141,44 euros i, per tant, suposarà un pagament de 1.082.811 euros per part de Govern i de 2.743.665 euros per part de

FEDA. Quantitats que no estan incloses en els pressupostos de cap de les dues institucions, fet que justifiquen per tant la presentació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari. En cap dels dos casos, Sra. Gili, caldrà a recórrer a finançament extern ni a nou endeutament.

En primer lloc, perquè si vostè llegeix la memòria com ens ha pretès fer veure que havia fet, veurà que el finançament per la part de FEDA, està... senzillament s'agafa una partida que ja tenia pressupostada FEDA per tirar endavant el projecte de cogeneració, i com a pas preliminar per poder tirar endavant aquest projecte de cogeneració a la instal·lació de CTRASA, el que es fa és utilitzar ja fons per la compra com a pas previ de les accions de CTRASA.

I en el cas de la financiació o de com finançar la compra per part del Govern, també l'he de corregir.

Primer no paga l'STA o no paga Andorra Telecom, paga el Govern d'Andorra, i paga el Govern d'Andorra perquè el Govern d'Andorra és el propietari d'Andorra Telecom. I com ja vaig explicar aquí en el debat del pressupost, el que fem, i ho vam anunciar clarament, és utilitzar reserves d'Andorra Telecom, reserves molt quantioses de més de 150 milions d'euros, per repartir-les en l'únic accionista, i d'aquesta manera evitar que l'Estat s'hagi d'endeutar més, i d'aquesta manera evitar haver de pagar interessos en un moment en què el finançament és molt car, i d'aquesta manera poder utilitzar aquests fons per fer front a les inversions que l'Estat necessita.

Per tant, estem davant d'un crèdit extraordinari, amb un objectiu ja definit, per unes quantitats també definides i que en cap cas requerirà nou endeutament.

En qualsevol cas, la presentació de les dues esmenes a la totalitat i la defensa que d'elles se n'ha fet ja posa de relleu, i el Govern no n'és aliè, que aquest crèdit extraordinari està condicionat per tota la conflictivitat que des de la seva constitució ha acompanyat la societat CTRASA i la instal·lació que gestiona.

Els fets són els que són i aquest Govern des del primer moment s'ha limitat a buscar la millor solució per garantir el millor funcionament possible de la societat i la instal·lació, i minimitzar el cost per l'erari públic.

Uns fets que ens diuen que Andorra necessitava i té una instal·lació per gestionar dels residus que genera, que malgrat tenir-la, continua tenint una gran dependència de l'exterior per l'exportació de les escòries, de les cendres i d'altres residus -molts d'ells tòxics- com per exemple les piles, fluorescents, les

bateries, pintures, pneumàtics, olis, medicaments, i molts altres. No és una dada a menystenir. L'any 2012, Andorra ha hagut d'exportar 13.500 tones de residus, ha hagut d'exportar -ho torno a repetir- 13.500 tones de residus. I aquí en fem una gran qüestió, Sra. Gili, que Andorra es pugui plantejar, jo diria per pura justícia i compensació, poder haver d'importar residus de qualitat molt millor -si se'm permet- és a dir molt menys tòxics, per reciclar-los a Andorra.

Però, no és que sigui la meua opinió, és que és una opinió que ja ve de lluny. De fet, l'anterior ministre de Medi Ambient, el Sr. Vicenç Alay, el que segur que coneix, en relació a aquesta qüestió i en una reunió de la Comissió d'informació i vigilància del forn, que com vostè sap està composta no només per estaments públics, sinó també per ciutadans veïns del centre tractament, en una d'aquestes reunions i adreçant-se al representant d'APAPMA li deia que li agraija que obrís la porta a què es poguessin importar residus, perquè considerava que aquesta era una solució necessària. I també en aquesta mateixa acta, reiterava dient "vist que falten residus per funcionar de manera òptima les instal·lacions del forn, seria correcte importar residus de les comarques i les regions veïnes". Cito textualment el què en aquell moment, no fa pas massa temps ens deia el Sr. Alay, i que comparteixo.

Insisteixo per responsabilitat i perquè no hem de pretendre ser un país en el que tothom ens ha d'ajudar, tothom en aquest cas ha d'acceptar que li exportem els nostres residus, i nosaltres en canvi hem de tancar a pany i forrellat les nostres fronteres perquè volem ser un país absolutament pulcre des de la vessant mediambiental.

El que hem de fer és gestionar bé aquests residus, en tot cas, i ser com a mínim, col·laboradors i solidaris amb aquells que ho són també amb nosaltres.

Els fets també ens diuen que aquest Govern va assumir les seves funcions el maig del 2011 i es va trobar una societat sotmesa a fortes tensions entre els socis privats i públics, i amb diversos processos judicials oberts entre les parts. Ens ho ha detallat àmpliament el Sr. Salvans. Una situació que havia derivat pràcticament en un bloqueig de la societat, i que, a l'entendre del Govern, posava en seriosos dubtes el bon funcionament d'una instal·lació, -sí, no em sap greu repetir-ho- estratègica pel país. No entendre que un país petit com el nostre, que a més a més té basada la seva economia en el turisme, té en la gestió dels seus residus un aspecte estratègic, doncs, em semblaria poc encertat com a mínim.

Davant d'aquesta situació el Govern en primer lloc, el que va fer va ser restablir el diàleg amb els socis

privats i va iniciar un anàlisi de la situació general de la societat -especialment de la situació econòmica financera-, i així també com un anàlisi de cada un dels litigis en curs. En feia ja vostè referència també Sra. Gili, quan parlava de la resposta a una pregunta que em va formular, si mal no recordo el Sr. Barcia, en aquesta mateixa sala.

Pel que fa aquestes conclusions, en destacaria 4 punts

D'una banda, com deia, el primer que es podria concloure és que la relació entre els socis privats i públics reflexava el pòsit dels darrers anys, un clima de total desconfiança i recel. Posicions molt defensives i impossibilitat de prendre cap decisió més enllà de les estrictament necessàries pel funcionament bàsic de la instal·lació i una situació d'enquistada i difícilment salvable si abans no resolien tots els litigis oberts.

Pel que fa a la situació econòmica financera venia i continua estant molt condicionada pel model que en el seu moment es va triar per construir i finançar el centre de tractament de residus. Un model de concessió on el concessionari assumeix el cost de l'obra, el seu finançament i la gestió, i obté el retorn pel cobrament del servei prestat al llarg de tota l'explotació - de tots els anys d'explotació, òbviament-. Així estem davant d'una societat amb uns actius importants -ens en parlava abans el Sr. Salvans, també- fortament endeutada perquè encara estem molt al principi del període d'explotació i que ha de centrar tots els seus esforços en el compliment del pla de negoci i explotació per assegurar el retorn del deute.

I aquí faig una altra aturada en relació al tema dels comptes.

Efectivament l'any 2009 el govern socialdemòcrata decideix canviar el criteri comptable i per tant, a través d'aquest canvi de criteri comptable, el que fa es posar al damunt de la taula una situació de fallida de la societat CTRASA. Com ho fa? Ho fa senzillament agafant aquest famós sobrecost i dient que com a tal sobrecost no es pot immobilitzar, és a dir, que no es pot agafar una part del cost que va tenir l'obra i considerar-la com un dels actius de la pròpia societat, i el que diu, és que aquest sobrecost el que s'ha de fer és reconèixer-lo directament com a pèrdua.

Òbviament, si tenim un sobrecost doncs, de 15 milions d'euros i el portem a pèrdua, el que fem és, d'entrada descapitalitzar la societat, consumir les reserves que tingui si en té i a més a més posar-la en una situació de fons propis negatius. Si això hagués de ser així, tindria raó el Sr. Bartumeu quan diu que la societat estava en una situació de patrimoni net

negativa. Però és que això no és així, i no és així senzillament perquè no es pot dissociar aquest sobrecost del conjunt dels actius de la societat. No estem parlant d'una inversió aliena a l'explotació de la societat. És una inversió sense la qual l'explotació, la instal·lació no funcionaria. Forma part del cost de la societat, forma part dels actius de la societat.

Què diu el Pla General comptable i què diuen les normes de comptabilitat internacional quan succeeix això? El que diuen és molt senzill, si el pla de negoci demostra, si la societat de l'explotació demostra que es pot fer front a aquest sobrecost, pots immobilitzar, pots activar aquests actius que han tingut el sobrecost i en el supòsit que el pla de negoci no suporti aquest sobrecost, no ho pots fer, i llavors has de deteriorar el teu patrimoni i per tant, et pots trobar abocat a la situació que ens descrivia el Sr. Bartumeu i per tant, haver de fer una ampliació de capital o haver de fer una aportació de capital.

Què és el que passava l'any 2009 en relació a aquesta situació? Doncs senzillament, quan anaves a analitzar el pla de negoci de la societat, el que demostrava és que suportava perfectament aquest sobrecost i que per tant, no es tenia que deteriorar el valor de la societat. Això és el que demostrava l'anàlisi del pla de negoci. Per tant, no calia canviar el criteri comptable, i per tant, no calia fer una ampliació de capital o una aportació de capital. I per tant, no s'havia deteriorat el valor de les accions.

Aquesta és la realitat, i això no és que ho digui jo és que mentre el que defensa el Sr. Bartumeu no ho diu l'auditoria dels comptes de l'any 2009, l'auditoria que ara si està signada de l'any 2009 diu, defensa el que jo estic explicant. Aquesta és la realitat, tant és així, que l'any 2009 el que es va tenir que fer o l'any 2010, en relació els comptes del 2009 el que es va tenir que fer va ser com molt bé ha explicat el Sr. Martí Salvans, és aprovar els comptes sense que aquest comptes estiguessin formulats pel Consell d'Administració. Aprovar els comptes sense que aquests comptes estiguessin auditats, i es va haver de fer saltant-se el Consell d'Administració, saltant-se la llei de societats, portant els comptes a una junta general extraordinària i fent-los aprovar per majoria com ens ha explicat també el Sr. Martí Salvans. És a dir, en clara contradicció amb el que diu la Llei de societats.

Què s'ha fet a posteriori? I què es va fer quan es va entrar a Govern? Posar en contrast tot això, no negar la major que està parlant o exposant el Sr. Bartumeu, no negar-la. Analitzar si era certa. I veure si realment no es podia haver immobilitzat el sobrecost de la societat, i tots els informes que disposa Govern el que et diuen és que sí que es podia fer i també tots aquests informes el que diuen és que

cada any s'ha de fer un informe per analitzar si aquests actius s'han deteriorat i t'adverteixen aquests informes que si s'han deteriorat ho hauràs de repercutir en el patrimoni net de la societat. Això és el que passa, i fins ara, ni un sol dels informes que s'han fet explica que s'hagi deteriorat el patrimoni net de la societat ni s'han deteriorat aquests actius, per tant, la comptabilitat feta abans del 2009 era correcta i per tant és correcte el que s'ha fet que és reprendre aquella comptabilitat i per tant aprovar els comptes amb continuïtat als que s'havien aprovat en els anys anteriors.

Per tant, el valor de la societat no és el que ens explica el Sr. Bartumeu, és el que reflexen els comptes aprovats, signats per l'auditoria, formulats pel Consell d'Administració, aprovats per la Junta General d'Accionistes i -molt important- validats pel Tribunal de Comptes. I validats en aquests termes que estic explicant jo. No uns altres.

Pot arribar a passar en el futur el que diu el Sr. Bartumeu? Potser sí. A hores d'ara la realitat és una altra, la realitat és que aquesta societat quan es va constituir tenia un patrimoni net, un capital que ens ha explicat el Sr. Martí Salvans de 6.500.000 euros, xifra rodona. Que avui a finals... amb els comptes tancats a final del 2012 el patrimoni net d'aquesta societat està per sobre dels 7.500.000, per què? Perquè ha generat beneficis, ha pogut fer reserves i per tant, ha augmentat els seu patrimoni i la realitat és que quan acabarà aquest any el patrimoni net d'aquesta societat serà de 10.000.000 euros. Aquesta és la realitat. I la realitat és que aquesta societat des de l'any 2009 està donant beneficis. 500.000 euros com a mínim de beneficis cada any ha donat i que l'any 2012 donarà 580.000 euros de benefici. Aquesta és la realitat. Aquesta és la realitat comptable si és que és del que estem parlant. Aquesta és la realitat.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic tot i que estic a la meitat. Però en tot cas...

(Riu i també se senten rialles)

...com li deia intentaré reprendre el meu argumentari a mesura que es puguin anar fent les rèpliques.

Només permeti'm que...

El Sr. síndic general:

Us demanaria que... potser disposéssiu d'un parell de minuts i deixéssiu la resta per intervencions posteriors.

El Sr. Jordi Cinca:

Perfecte!

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas només referir-me i torno al que entenia jo que tenia que ser aquest debat a defensar el perquè ens sembla, perquè així és el que ens sembla que és bo que Govern passi a tenir el 100% de les accions de CTRASA.

És bo ja que com deia abans aquest és una instal·lació estratègica i per tant és bo que el Govern, i més en aquestes circumstàncies en què la davallada econòmica està posant encara més en evidència la falta de residus, és bo que una instal·lació com aquesta la tinguem controlada al 100% des de l'Estat.

És bo també perquè ens permet posar o redefinir algunes de les condicions que preveia el contracte de concessió. Des del moment en què el concessionari passa a ser el propi Govern, a través de Govern i FEDA podem redefinir algunes condicions i per tant, podem encara més accelerar el que no s'ha deixat de fer mai que és la potenciació del Pla nacional de residus. És bo perquè des del control de la societat i des d'acabar amb els conflictes amb els accionistes el que podem fer també, és abordar tots els projectes d'inversió que hi ha al tomb del Centre de Tractament de residus tots ells basats en la millora de l'eficiència energètica del propi tractament a través d'aprofitar la calor del centre i a través d'una inversió important que des de FEDA es vol potenciar que és la creació d'una planta de cogeneració en el propi centre de tractaments. Una planta de cogeneració que podria arribar a una situació en la que des de el Centre de tractament de residus es produís el 8% del consum energètic que té avui en dia el país. És a dir un salt molt important enguany d'autonomia en la producció energètica del país.

Acabaré aquí Sr. síndic per aquesta primera intervenció, des del convenciment de què aquesta és una bona operació, una bona operació que com deia ens permet controlar aquesta instal·lació estratègica, ens dóna eines per continuar avançant en el Pla Nacional de Residus, ens permet guanys importants a nivell econòmic gràcies a poder redefinir les condicions del contracte de concessió i ens permet abordar totes aquestes inversions, deficiència i autonomia energètica.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Obrim un segon torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, efectivament és bo que el Govern, l'Estat passi a tenir el 100% de CTRASA. En la meva intervenció no he dit en cap moment el contrari, en la meva actuació a Govern també ho vaig demostrar.

Efectivament, hi estem d'acord. Però és que aquí del que hem de parlar és del preu. I nosaltres no estem d'acord amb qualsevol preu. I és d'això que hem de parlar. Hem de discutir del preu de l'acció i no hauríem de fer, com vostè ha estat fent, si em permet, una mena de filosofia de la comptabilitat, que ara m'hi referiré.

Seguint l'ordre de les intervencions, parlaré doncs primer del portaveu del Grup Parlamentari de DA, el Sr. Salvans.

Bé, el Sr. Salvans comença i ens diu, clar diu: "l'aprovació dels comptes sense passar pel Consell d'Administració...", que després també ho ha tornat a dir el ministre, diu: "això contravé la legislació", pam! Ho diu el portaveu de DA i és paraula de Déu. Miri Sr. Salvans, això ho havien de dir els tribunals. Els tribunals de justícia, que nosaltres hi vam anar, i també hi van anar els accionistes que es queixaven. Però ara, vosaltres, -perdó-, vostès ho volen tapar, ho volen impedir. I ja decideixen vostès en lloc dels tribunals de justícia, miri com va això.

El contracte de prestació famós. Vostè el qualifica de famós. Miri, aquest contracte de prestació el que és, és llastimós. I si en vol parlar, parlem-ne d'una vegada, no! Per què es fa aquest contracte? El que pensava que vostè que sembla que domina el dossier, ens ho hauria explicat. No ens ho ha explicat. Ja ho explicaré jo. Aquest contracte es fa única i exclusivament perquè *Cespa* i *Novergie* piquen de peus i es queixen i diuen: "com que han marxat els accionistes andorrans, nosaltres volem marxar amb el mateix preu. És a dir pagueu-nos el preu de les accions i ens n'anirem." I pel que sigui no es vol fer això, i pel que sigui aleshores el govern de l'època fa

aquest contracte de prestació, que no és de prestació, és de remuneració del capital, Sr. Salvans. I això pot passar dos coses, vostè ho sap i no ho ha dit, i li admeto, o no ho sap i aleshores és per preocupar-se.

El preu inadmissible que diguem nosaltres de 8.141,44 euros l'acció. Clar és que encara hi ha de sumar en aquest preu perquè en els càlculs que se'ns porta aquí en la memòria i que també justifica la intervenció de l'Estat, doncs encara hi hem de sumar 1.364.671 euros, que ja ha cobrat en execució del contracte impugnat, aquest contracte que no era de prestació de serveis.

I vostè diu que queden anul·lats, però no! que no veu que s'ho queden! S'ho queden! No ens els tornen pas, ens els tornen amb un artífici de filosofia comptable, potser sí, però aquests diners no tornen a la caixa de l'Estat. Estan a la seva caixa.

Tribunal de Comptes. Abans ha dit el ministre, i estic d'acord amb ell que aquí no havíem de discutir de segons què. Tampoc hem de discutir l'informe al Tribunal de Comptes. Ja en parlarem quan el tinguem aquí, no es preocupi, ja en parlarem. Però miri, sense haver portat l'informe perquè que jo sàpiga no estava en l'ordre del dia, un document que sí que està a l'ordre del dia, que és l'informe de la Intervenció General. La interventora fa una nota 3, i cita el Tribunal de Comptes. Doncs jo ara llegiré el que diu el Tribunal de Comptes en aquest document que el Govern ens ha portat.

El Tribunal de Comptes diu: "Així doncs, la societat podrà mantenir en el seu actiu aquestes inversions, - que és del que estem parlant-, sempre que el benefici industrial de l'activitat d'explotació presenti uns resultats positius, -i ara bé el bo-, que facin possible la recuperabilitat dels referits sobre costos de la inversió". A mi em sembla molt bé i me n'alegro que hagin guanyat 500.000 euros. El que ens hauran de demostrar Sr. Salvans és que tot això faci possible, i no ho dic jo ho diu el Tribunal de Comptes, la recuperabilitat dels referits sobre costos de la inversió. En cas contrari, -no ho dic jo, ho diu el Tribunal de Comptes-, la societat haurà de procedir a la baixa dels mencionats actius amb caràcter retroactiu o aplicar el deteriorament corresponent. Tribunal de Comptes informe de fiscalització del tancament de CTRASA del 2011. Document enviat per Govern, Sr. Salvans.

El Sr. ministre diu que defensa el projecte, doncs parlem del projecte.

Diu que les nostres intervencions demostren que tenim dèria envers determinades empreses. En la meua intervenció crec que no ho trobarà això. Però en tot cas, jo li diré una cosa. Si alguna dèria tenim nosaltres és una dèria que hauríem de compartir tots,

que és defensar l'interès general. No en tenim cap altra.

Castigar inversors estrangers. Suposo que em parla de *Cespa* i *Novergie*. Castigar-los de què? Sr. ministre. *Novergie* va fer una inversió de 1.182.292 euros en relació a la construcció, en va facturar 2,7 milions d'euros. Addicionalment va facturar fins l'abril del 2010, 450 milers d'euros pel contracte de prestació de serveis del 2 de maig del 2007, aquell contracte que no era de prestació de serveis sinó de remuneració encoberta del capital.

Cespa. Ha realitzat una inversió total en la societat d'1.908.026 euros. CTRASA li ha adjudicat, li va adjudicar a *Cespa* la gestió de SAR Residuos procedents del centre. Vostè hi ha fet referència indirecta quan deia, contestant a l'altra esmena a la totalitat de què s'havien exportat residus cap a fora, Això ho feia *Cespa*, recordem-ho. I per això ens van facturar a CTRASA, ells que són socis, però bé és igual, prestaven, aquí sí que prestaven un servei. Van facturar un 1.214.000 euros, i també ens fa facturar, no se'n va pas descuidar fins a l'abril del 2010, 807.000 euros de la falsa prestació de serveis altrament dita, de la remuneració encoberta del capital.

Per tant, diu que el sobre cost no el suportava la societat, i el canvi de criteri comptable no era correcte. Doncs, miri, si no és així, ja li contestava al Sr. Salvans i li contesto a vostè el mateix. Jo crec que això Sr. ministre ho han de dir els tribunals de justícia. Si el canvi de criteri comptable no era el bo, per això hi ha els tribunals, per això hi van anar els uns el Govern i els altres els socis minoritaris.

Clar, jo que sàpiga, tot i que sabem, i parlo sota el control del ministre de justícia, que tenim baixes a la Batllia, jo no he sabut que ni el Sr. ministre ni el Sr. Salvans estiguin postulant a ser batlles, i per tant, com que aquí estem, la representació parlamentària entenc que cadascú pot dir que el seu criteri comptable és el bo, però això si estava als tribunals probablement el Govern hauria estat més assenyat de deixar decidir els tribunals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs varies coses a destacar.

D'entrada, de les intervencions tant del Sr. Salvans com del Sr. ministre, ens diuen que el pla de negocis és bo, escoltant-los a vostès.

El Sr. Salvans ens ha parlat que hi havia varies auditories i que per tant, vist que nosaltres hem tingut accés a unes altres, doncs sembla ser que als números se'ls hi pot donar varies versions.

Ara bé, el que nosaltres destacarem és que si el negoci era tan i tan interessant i tan rentable, doncs que ens expliquin per què tots els inversors públics han anat marxant i continuen volent-ho fer. Aquí és el que d'entrada no entenem i per tant no ens convencen els seus arguments.

Una cosa també referent al que ens ha dit el Sr. Salvans, quan ens parlava dels efectes de la prestació, de les prestacions de serveis, que diguéssim, quan es calcula el crèdit extraordinari aquest, doncs aquestes dues empreses, *Cespa* i *Novergie*, accedeixen a deduir de l'import a pagar les prestacions que han estat fent durant aquests anys. Jo crec que aquí, potser tenim una prova de què o bé el preu era excessiu o bé la prestació no era potser l'adequada perquè sinó no s'entén per què tornarien la quantitat per una feina feta.

La dèria. Sí, com el Sr. Bartumeu, jo també tenia ganes de parlar-ne. A veure, la dèria que ens mou a nosaltres és únicament la de preocupar-nos per les arques públiques de l'Estat, i per tant dels nostres ciutadans. Jo crec que el Sr. ministre els hi podria dir això d'aquesta dèria a totes aquestes famílies que estan a l'atur i a totes aquestes empreses que els hi costa tirar endavant. Aquesta és la dèria que nosaltres ens mou, i crec que en tot cas no coincidim amb la definició.

Una altra cosa també que li diria al Sr. ministre. A veure, quan vostè ens diu que això no és un nou endeutament sinó que això surt de les reserves, a veure, jo crec que no emboliquem la troca i no menyspreem la intel·ligència dels nostres ciutadans. Si aquests diners estan en les reserves de FEDA o de la STA, per mi i per nosaltres no canvia en cap cas el fet que siguin diners d'institucions públiques. I per tant si sobren, potser els podríem posar en altres llocs. Perquè entenc que el fet que no sigui un nou endeutament per nosaltres no ho justifica en cap cas.

Una altra cosa. Doncs sí, m'he mirat la memòria econòmica, evidentment no sóc economista ni tinc l'accés que pot tenir vostè a la informació, als serveis tècnics de Govern, al personal del forn, no, però sí que m'he mirat la memòria econòmica.

Una altra cosa. Hem estat parlant aquí de residus. El Sr. ministre ens ha dit que hem exportat 13.500 tones de residus. A veure, jo entenc que aquests residus que s'han exportat no tenen res a veure amb

CTRASA amb el sentit de què si els haguessin pogut cremar ho haguessin fet vist la falta de residus que tenim i per tant no veig que hi té a veure això. De totes maneres nosaltres no hem dit que calgui ser totalment independent, ara bé, gestionar els residus de la millor manera sí.

I quan vostè ens parla de residus de millor qualitat, no sé què dir-li. Els residus són residus, aquí i a fora, no ens convencerà en dir que són bons residus perquè la paraula residu, jo crec que ja té la connotació que té de cosa negativa, desagradable, que la gent no vol, i per tant no podem compartir l'alegria de rebre els residus de fora.

Una altra cosa també ens ha dit vostè que era estratègic de cara als nostres visitants, si ho he entès bé, la importació, la gestió dels residus, no! I aquí també doncs gairebé li proposaria que parlés amb el seu col·lega de turisme i potser ho podríem afegir a les campanyes turístiques, si tan estratègic és i tan interessant, doncs potser li podríem bufar al Sr. Buzaku que la propera campanya doncs també féssim gala d'aquest honor que tenim.

I després, doncs el que voldria fer, és acabar una miqueta fent-li unes preguntes al Sr. Cinca, al ministre Cinca.

Vostè ha parlat d'una instal·lació estratègica. Jo voldria que ens expliqui què vol dir això? És a dir, ara és estratègica i abans no ho era? No ens acaba de quedar clar. Tampoc veig massa que té a veure el fet d'haver d'adquirir al 100% de les accions amb el pla de residus, que té a veure una cosa amb l'altra. Entenc que pot ser perfectament compatible i de la mateixa manera també quan vostè parla de nous projectes, jo entenc que si són tan interessants i tan fructuosos doncs no veig per què serien un problema per als socis de fora. Entenc que si el projecte és bo i interessant doncs, podria interessar-los també.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula el Sr. Martí Salvans.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, molt breument Sr. Bartumeu, i no tinc pas la pretensió de postular a cap plaça de batlle, ni encara menys de magistrat ni tampoc de voler-me substituir amb el que sigui, amb l'opinió que puguin expressar els tribunals respecte qualsevol de les demandes que estan interposades.

Voldria tornar a reprendre el lloc on m'havia parat al principi, crec que era referent a la valoració que s'ha fet a demanda de Govern, -perdó-, a demanda de FEDA, que es va realitzar l'any 2012.

Aquesta valoració s'ha fet segons una metodologia a la qual vostè s'ha referit, Sr. Bartumeu, que és el mètode del descompte de fluxos de caixa lliures, i aquesta valoració com es fa?

Miri, per fer una valoració d'aquestes has de disposar d'un passat, has de disposar d'un històric de funcionament de la societat. Si no disposes d'un històric de la societat, del funcionament, és a dir, amb sentit d'ingressos per un costat, despeses per un altre, inversions que s'han fet, inversions que s'han de fer i comptes auditats és gairebé molt difícil encertar-les. És a dir és molt difícil poder donar un preu o una valoració d'una societat en curs de funcionament. Per tant, primer criteri hi ha d'haver un trajectòria passada que avaluï les projeccions futures. Segon, normalment aquestes hipòtesis de projecció, que després es fan amb el temps han d'estar validades i contrastades. És a dir, no es fa amb un full Excel de qualsevol manera, es fan tenint en compte doncs, normalment moltíssimes reunions entre els responsables de l'empresa i els responsables de la valoració, s'ha de disposar. En aquest cas, com s'ha fet? I entraré una mica en detall. S'ha fet una projecció no a tres o cinc anys vista sinó que tractant-se d'una concessió administrativa que va fins al 2027, perquè recordi que va començar el 2007, doncs s'ha fet una projecció fins al 2027. És a dir durant els anys que queden entre el 2011 i 2027.

Aquestes projeccions han de ser completes, és a dir que han de tenir en compte tant els balanços actuals, balanços futurs, comptes de resultats actuals, futurs i fluxos de caixa lliures, que són els que seguidament es descompten.

Miri, aquesta metodologia d'entrada és un mètode que és molt rigorós. Segon, és el mètode de valoració generalment acceptat, i pràcticament totes les valoracions d'empresa, totes les valoracions d'empresa es fan seguint aquest mètode. És un mètode que considera que l'empresa és un projecte d'inversió amb curs de funcionament, i es basa amb una cosa tan senzilla com la capacitat de l'empresa de generar caixa, caixa, que és un concepte que tothom entén. No estem parlant de resultat perquè el resultat comptable pot ser positiu, pot ser negatiu, però el resultat de caixa hi és o no hi és.

Amb aquestes hipòtesis s'han fet aquestes projeccions financeres i s'ha obtingut un valor de l'empresa a data 30 de desembre del 2010, un valor de la societat CTRASA, compres entre 8,6 milions i 11,1 milions. A partir d'aquí, un cop determinat el

valor probable és quan, -tal i com ho ha explicat el Sr. Cinca-, s'enceta el procés de veure si es pot arribar a un acord, i a partir d'aquí es defineix el preu de la transacció. I contràriament al que vostès han dit el preu de la transacció, crec que l'he esmentat en la meua primera intervenció, no els hi he parlat de 3.800.000 euros que és l'import del crèdit que avui s'està debatent, perdó les esmenes a la totalitat, sinó que recordo haver parlat d'un import de 5.191.000 euros que és el que resulta de l'acord al qual s'arriba per la recompra de les accions del 47%, les accions perdó, del 47% de les accions que estan en mans de *Cespa* i *Novergie*.

Per tant, d'aquest preu, de cinc, perquè ja no estem parlant de valor, valor pot estar entre 8 i escaig i 11 i escaig milions, el preu és el que un cop assentats i s'aixequen de taula si han arribat a un acord, aquest és el preu. És molt diferent del valor. Per tant, d'aquest preu de 5.191.000 euros es descompten el milió tres-cents seixanta que és la quantitat que fins a la data havien percebut els socis privats.

I també dir que un cop es tanqui aquesta operació -i això ho dic una mica perquè tothom entengui d'on surt aquest preu, aquest preu que s'ha parlat de l'acció-, és a dir, aquest preu es sustenta en unes projeccions econòmico-financeres i ha estat fet per experts independents.

Per tant, un cop fet tot això en resulta el preu definitiu, que és el de 3.826.479 euros.

Crec haver aclarit tots els dubtes sobre quin és... quins són els elements que composen aquest preu al qual s'ha arribat a criteri de Govern, i si em permeten doncs, de moment, si hi ha una alguna tercera intervenció també estarem presents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern...

Intervé el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Centrant en primera instància la intervenció del Sr. Bartumeu i pel que fa a la valoració de les accions, com diu ell, finalment si estem pagant de més, entenc que és la preocupació. És a dir, nosaltres tenim el convenciment que no estem pagant de més; ho ha explicat en part el Sr. Martí Salvans.

Al final quan has de comprar... has de fer una transacció amb un tercer, el que has de fer és posar-te d'acord amb el preu. Com que aquest és un tema

delicat i finalment estem parlant de diners públics, el que calia és que algú avalués quan valia allò que volíem comprar -i això ens ho ha explicat perfectament el Sr. Martí Salvans el que es va fer-, es va anar a buscar un professional independent que ens digués amb un mètode reconegut, amb un mètode rigorós -com ens deia també el Sr. Martí Salvans-, que ens digués quan valia la societat. I, a més a més, aquesta manera de valorar no dista... no dista de la mateixa que va utilitzar la societat a la que vostè, Sr. Bartumeu, es referia per fer l'estudi que van encomanar a l'any 2010, no dista la metodologia.

Què és el que és diferent? És que aquella entitat l'any 2010 el que va fer és basar-se en unes projeccions, en un pla de negoci de l'any 2005 quan la societat encara no funcionava. I la valoració que s'ha fet ara, es fa ja després de quatre o cinc anys de tenir funcionament de la societat.

Per tant, com no pot ser d'una altra manera en qualsevol negoci, s'ha d'anar revisant el pla de negoci, a mesura que vas tancant exercicis per anar-lo adaptant a la realitat. Sortosament, en aquest cas, el pla de negoci és doncs favorable i, en aquest cas, permet anar revaloritzant a la societat i permet anar tornant el seu endeutament i, després d'haver tornat el seu endeutament permet a més a més generar beneficis.

Però en tot cas ens podríem preguntar si era l'única fórmula. Era l'única fórmula convenient com convenim que és bo que tinguem el 100% de la societat? Era l'única fórmula de fer-ho? N'hi havia d'altres. Una, era el rescat unilateral; rescat que també el Govern anterior va estudiar i va valorar, com també hauria fet jo perquè calia analitzar també aquesta possibilitat. I el que et surt de calcular quin és el cost de rescat també aplicant la metodologia internacional per rescatar una concessió, és que el cost del rescat seria superior al que estem pagant ara. Per què? Doncs, pel que ens ha explicat el Sr. Martí Salvans. Perquè la projecció de l'activitat d'aquesta societat els propers vint anys fa que avui no hagi de pagar més si fa un rescat unilateral què el que acabem pagant a través d'un acord amistós.

I encara hi hauria una altra fórmula. De fet, hi hauria la fórmula que va proposar el govern socialdemòcrata a través del projecte de crèdit extraordinari que va presentar al gener del 2011 que és la fórmula, en aquest cas indirecta -no és pròpiament d'una transacció de compra d'accions-, la fórmula indirecta que a través dels comptes que va aprovar en aquell moment el Govern, insisteixo sense informe d'auditoria i sense estar formulats pel Consell d'Administració, arribar a la conclusió de què es té que capitalitzar l'empresa, pretendre que

els socis privats no aniran a aquesta recapitalització, que no tindran voluntat d'invertir més, i a través d'això fer-los fora. Senzillament és a través d'una ampliació de capital acabes fent fora a aquells socis que no van a l'ampliació de capital.

Aquesta era la metodologia que anava a utilitzar l'anterior Govern per aconseguir el mateix fi que és fer-se amb el 100% de les accions.

No vull fer ara aquí consideracions sobre aquesta metodologia, però en tot cas em sembla una metodologia perillosa, poc recomanable per un país que vol ser atractiu amb els seus inversors, eh? i de la qual, a més a més, n'hem tingut exemples els darrers mesos a altres contrades del món. No em sembla la millor fórmula.

Però és que a més a més de què no em sembla la millor fórmula des d'una vessant ètica, gairebé diria, és que a nivell de cost era molt més cara, tant com 3.755.000 euros més, i aquesta xifra només surt de fer la diferència entre el crèdit extraordinari que va presentar el govern socialdemòcrata al gener del 2011 i el que estem presentant ara. La diferència, finalment per les arques de l'Estat, eren de 3.755.000 euros. Per tant, també des de la vessant de cost és millor aquesta fórmula que estem dient ara, però és que a més a més aquesta fórmula compleix altres dues premisses: la que estem proposant nosaltres. Acaba amb uns litigis que, a hores d'ara, no sabem on ens haurien portat, i a més a més permet resoldre el contracte que s'ha referit en diverses ocasions sobre la prestació de serveis.

Aquesta és la situació i, per tant, en aquest sentit insisteixo estem convençuts que és una bona fórmula.

En les intervencions a banda de parlar de si el preu era, o no, el més apropiat també s'ha parlat del fet de què els accionistes acabin, o no, cobrant i de fet barrejant dues qüestions. Una cosa és que un accionista cobri per les prestacions pels serveis que presta, i una altra cosa és la remuneració del capital que ha invertit; són dues coses diferents i barrejar-les no em sembla el més ortodox.

Entenem bé que eren, o com estaven formades les diferents UTES que van postular a construir aquest forn. No només la que va acabar guanyant, totes les altres que també van postular que n'hi van haver varies.

Finalment què és el que s'acaba ajuntant en aquest tipus de UTES? Empreses que aporten alguna capacitat, algun coneixement tecnològic en allò que s'ha de fer. En aquest cas què s'havia de fer? Construir un forn, evidentment, en la UTE... no en aquesta, a totes hi havia constructores.

Es té que gestionar un forn i, per tant, a totes les UTEs hi havia empreses especialitzades amb la gestió i construcció d'un forn, en aquest cas, *Novergie*. I a més a més es tenien que gestionar residus i, per tant, a totes les UTEs també en aquesta, hi havia una societat especialitzada en la gestió de residus, *Cespa*.

La composició de la UTE respon al normal de qualsevol UTE. UTE és on tothom hi pot aportar ara. Hi havia encara ara un petit accionista, el Sr. Bartumeu no l'ha esmentat, s'ha referit a un petit accionista que era EMTE, que és una enginyeria, perquè evidentment aquests projectes tenen un component d'enginyeria important.

Per tant, la composició de la UTE respon a la normalitat, al lògic, i aquests membres de la UTE, en tant que accionistes de la societat, el que busquen és fer una inversió i treure en el llarg de la vida del funcionament de l'explicació de la instal·lació tenir un retorn d'aquesta inversió.

Això no té res a veure en si després presten serveis... Són dos coses diferents. Aquí el que estem fent és comprar les accions a uns inversors que van fer una inversió, concretament una inversió de 3.092.000 euros, que la van fer fa deu anys i que ara, passats deu anys, la recuperen amb un guany -és veritat, de 734.000 euros- perquè han passat deu anys; perquè la societat ha constatat que funciona, i funciona bé; que és capaç de donar beneficis; que és capaç de retornar el deute i per tant, aquesta societat ha anat guanyant valor. Exagerat, jutgin vostès mateixos, van fer una inversió, fa deu anys de 3.092.000 euros, i cobraran per vendre les seves accions 3.826.000 euros. I parlant també d'aquests socis andorrans als quals sempre ens estem referint. Què van fer aquests socis marxant abans? Doncs van fer una inversió també, que ara no tinc aquí quantificada, posem d'un milió d'euros, i van marxar cobrant el milió d'euros. És a dir, van marxar cobrant el nominal del que havien posat, és a dir que per la seva inversió no van fer cap negoci, cap negoci. Altra cosa és si van prestar serveis dins de les competències de cada una de les seves empreses, però per la seva inversió van fer negoci 0. Van recuperar passats uns anys la inversió que havien fet. I aquest és el tema en quant si han cobrat o no els serveis. Evidentment, ni *Novergie* ha perdonat la factura si ens ha prestat un servei, ni *Cespa* tampoc ens ha perdonat la factura si ha prestat un servei igual que no ens perdonen les factures els advocats que ens fan un informe, els economistes que ens fan auditories, igual que no ens les perdona ningú. Tothom vol cobrar els serveis que presta, eh!

El tema dels tribunals, m'ho saltaré Sr. Bartumeu, òbviament vostè sap que jo no podria ser batlle, ni

en tinc la formació ni la vocació, però en tot cas, estigui tranquil no postulo a ser-ho.

I ja referint-me, en aquest cas, a la intervenció de la Sra. Gili...

Miri, comencem, vostè ha fet una referència a una frase d'aquestes recurrents, que tots utilitzem, -i jo també-, de no atempti contra la intel·ligència dels ciutadans. Els ciutadans deixem-los en pau, en tot cas si vostè el que ha entès és que estava atemptant contra la seva intel·ligència, li demano disculpes, no era la meua voluntat. Però escolti, fem-ho recíproc, tampoc atempti vostè contra la meua, perquè clar pretendre que jo vull fer campanyes de turisme basades amb el centre de residus, és una mica gros, eh!

Convindrem tots plegats, que finalment Andorra és un país turístic, i que si ens tinguéssim de gestionar com podria ser perfectament, tots els residus que generem, doncs segurament no en tindríem prou amb tenir un forn sinó que hauríem de tenir abocadors i hauríem de tenir altres instal·lacions per poder gestionar tot allò que generem internament. És en aquest sentit en el que considero que la instal·lació és estratègica, no en cap altre. I quan faig la referència a ser un país turístic, és en aquest sentit. En tot cas, miri també li dic,

-m'ha passat una nota el ministre-, aquest any per primera vegada la campanya d'estiu estarà íntimament i pràcticament, totalment lligada a la natura, i es parlarà de senderisme, de bicicletes de muntanya, de barranquisme, de cicloturisme, per tant, motiu de més perquè no haguem d'anar a construir abocadors i altres instal·lacions perquè ens haguem de gestionar internament tots els residus. I tots el que exportem, no és una qüestió de que si són bons o dolents, senzillament com vostè sap perfectament els que s'exporten és perquè no tenim capacitat de tractar-los aquí. No és que si es pogués es cremarien al forn. El forn té una sèrie de limitacions mediambientals, ha de complir amb una sèrie de normativa comunitària i hi ha coses que no es poden cremar al forn, i òbviament no es cremen, i com que no es poden cremar al forn, perquè no convé fer-ho, el que es fa és reciclar-les i exportar-les. I tant de bo ho puguem fer durant molts anys perquè sinó tindrem un problema major, eh!

Finalment, també vostè ens deia: "bé escolti però és que no ho entenc, si això és tant bon negoci per què marxen els accionistes?"

Bé, doncs miri, perquè no és tant bon negoci ni tant dolent. És un negoci normal i corrent. És un negoci en el qual tu fas una inversió l'any 2003 i l'acabes recuperant en la seva totalitat l'any 2027. Bé, doncs dins de la teua estratègia d'inversions pots decidir de

fer una cosa o una altra. En aquest cas no ens han vingut a buscar per dir: “escolat et vull vendre les accions, compra-les corrents”. Ha estat el contrari, hem anat nosaltres a dir-los-hi: “volem comprar les accions”, pel que els hi he explicat abans. Però és veritat, ens hem trobat unes societats més predisposades potser del normal. Per què? Home, perquè en comencen a estar una mica cansats d'aquesta cançó, i en comencen a estar una mica cansats del tracte que reben amb insinuacions constants de què s'estan enriquint indegudament. I a més a més, comencen a estar cansats també, de tenir-ho de discutir tot a la Batllia perquè efectivament, les coses poden discutir-se, Sr. Bartumeu, a la Batllia però tot allò que es pugui arrelar sense tenir d'anar a la Batllia dins d'uns paràmetres de normalitat, és molt millor. No cal que els batlles ens hagin de dir si el criteri comptable o un altre és bo. Per això hi ha els auditors, i per això hi ha les auditories i per això tenim signades les auditories conforme el criteri comptable era el bo.

Per tant, és veritat, han estat predisposats a vendre, han estat predisposats a vendre per exemple, perquè l'any 2007, aquesta Cambra va aprovar una reducció de capital que a l'any 2013 encara no s'ha fet. Per tant, a través d'una llei vam aprovar, tots plegats, el país, siguin quins fossin els consellers en aquell moment, fos qui fos el govern en aquell moment, el país va aprovar a través del seu parlament una llei per fer una reducció de capital, que sis anys després no s'ha fet. Per això hi ha predisposició a marxar, per això hi ha predisposició a vendre les accions. Perquè naturalment, si tu has de tenir per soci una institució, insisteixo la governi qui la governi, que sistemàticament resolts els conflictes a la Batllia i sistemàticament no compleix amb allò que acorda el parlament, doncs no et trobes còmode, m'imagino. I aquesta és sota el meu punt de vista, l'única raó tenint en compte que ens acaben venent les accions a un preu valorat no per ells ni per nosaltres, sinó per un professional independent i un preu, que com deia, respon a una inversió feta, *cash*, traient-s'ho de la butxaca, els accionistes, al constituir la societat de 3.092.000 euros, i que passats deu anys en cobren per aquelles accions d'un negoci ja contrastat, 3.800.000. Tant de bo haguéssim tingut la capacitat, i aquí agafo tota la meva responsabilitat de poder-ho negociar més barat, però finalment em sembla que estem pagant un preu just, i insisteixo 3,5 milions menys onerós del que hauríem tingut que desemborsar si haguéssim seguit l'estratègia que pretenia el govern anterior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altra intervenció...

Sr. Bartumeu pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Salvans, m'ha tranquil·litzat una mica. Diu que no vol postular a la judicatura. Això em tranquil·litza. Però clar, acte seguit, veig que sí postul·la a dirigir una gran firma d'auditoria, quina por!

Vostè amb cinc minuts ha ventilat la qüestió. Un informe fet entre el 3 de maig i el 23 de desembre del 2010, amb un paquet d'hores de feina i de consulta de documents per una empresa auditora internacional de reconeguda solvència i independència, Sr. Salvans. Jo en cap moment he posat en causa que els informes que vostès aporten, - en aquest cas els aporta el Govern-, no siguin independents, ho he dit. Vostè ens està dient que aquest informe de revisió que el Govern va encomanar a una firma auditora de reconeguda solvència i independència, no ho seria. Està una mica desenfocat.

És una empresa que detalla els procediments de verificació, comprovació i anàlisis realitzats i les fonts d'informació, Sr. Salvans. I miri entre aquestes fonts hi ha dos models de projeccions. Vostè insisteixo, amb cinc minuts, potser ha sigut menys, ens ho ha resumit, ens ha resumit la qüestió. Hi ha informes de models de projeccions en relació amb l'anàlisi del que estem discutint, del per què nosaltres esmenem a la totalitat i no volem votar aquest preu. Nosaltres ho fem sobre la base del sobrecost que entenem que té un impacte sobre el valor de les accions. I un dels models de projeccions que es va analitzar és el que va adjunt amb el contracte de finançament. Finançament, no n'ha parlat mai vostè del finançament que s'ha hagut de fer pel sobrecost. Finançament, contracte de finançament del 2 de maig del 2007, entre el Crèdit Andorrà i CTRASA, miri!

Sr. ministre, atractivitat en les inversions. Bé, ja hem vist a quin país sud-americà es referia, no s'ha atrevit a tractar-nos de pràcticament chavistes però suposo que és això amb el que es referia.

Miri, una operació acordió que com els professionals del món de l'economia, de la banca i de l'advocacia saben, i molts empresaris saben i a vegades, dissortadament han de practicar, és aquella operació on, constatant que el capital està reduït a 0 doncs, es fa una ampliació de capital. Vostè ho ha explicat

d'una altra manera però clar, m'ha semblat que deia que una operació acordió planteja qüestions ètiques, i que hi hauria una vessant ètica. Potser no l'he entès bé i millor que no l'hagi entès bé, però clar no crec que amb tot el que estem parlant el Govern amb el que ens proposa estigui en condicions de donar-nos a nosaltres lliçons d'ètica en aquesta qüestió, i jo no els n'hi he parlat d'ètica, contesto únicament.

Els empresaris, saben, siguin economistes o no, el que és una inversió, i saben que en una inversió hi poden guanyar, però també hi poden perdre. I dissortadament a vegades hi perden, perquè ho fan, com és normal per exercir la seva activitat que està destinada a posar els factors per guanyar diners. Això és el que fa funcionar l'economia.

Com que això ho sabent els que estem intervenint aquí, clar, al final dir no, és que si no remunerem d'aquesta manera potser no farem atractives les inversions al nostre país. És que clar, no és per fer broma aquesta qüestió, que és molt seriosa. Però és que ja sembla que ara amb aquesta última intervenció estigui descobrint una mena d'efecte col·lateral a la seva proposta. I no li parlaré del turisme, li parlaré de les inversions estrangeres.

Sembla que ara volem fomentar l'atractivitat de la inversió estrangera a Andorra dient a les persones que vinguin aquí. No es preocupi, si el negoci no funciona, que pot no funcionar, si els hi surt malament, nosaltres ja farem el necessari perquè vostès marxin contents. I clar, aleshores, en francès es podria dir, bé, ja recuperarem *la mise*.

Doncs, miri, nosaltres en sembla que això no seria una bona manera de fer, perquè efectivament, i ho torno a dir, perquè n'estic convençut, aquests dos empresaris, aquestes dues empreses, aquests dues societats recuperen amb escriu la seva *mise*, la seva inversió.

Clar, ens diu que ells no volien vendre, que vostès els han anat a buscar. No miri, això no va així això. Abans d'acabar a la Batllia, o per què vam acabar a la Batllia?

Perquè no els van pagar el que volien, perquè ells el primer que van fer va ser venir a dir, bé ha canviat el Govern, com que estem cobrant aquesta remuneració de capital, ja ho he explicat abans, no em repetiré, doncs, escolti, fem un tracte, paguin-nos tant que marxarem. Que és quan nosaltres constatem que el que aquest tant que ells demanaven, al nostre entendre i al dels tècnics que ens assessoraven, tant juristes com economistes, doncs, no valia el que volia.

Per tant, jo crec que no els han anat a buscar. Vostès hi han parlat i com que s'han posat amb la quantitat que a ells els semblava ajustada, doncs, vostès creuen

que els han de pagar i proposen de pagar-los-hi. Però no és que nosaltres no els rebéssim, al contrari, ells van venir, i a més jo crec que d'una manera o d'una altra, vostè... vostè vull dir el Govern, perdoni, el Govern en pot estar informat que hi havia hagut aquesta qüestió.

I després una cosa, perquè si no la preciso -i acabo, Sr. síndic, tot i que encara tinc temps-, si no la preciso es podria interpretar que la dono per feta, els primers a anar als tribunals no van ser el nostre Govern. Aquests accionistes que vostè vol beneir de totes les gràcies eren uns veritables especialistes en portar el Govern d'Andorra anterior al tribunal. Hi havia judicis i reclamacions vàries i diverses. I una altra ha sortit abans aquí que era la dels impostos que feia temps que la reclamàvem. Però ja havien portat el Govern d'Andorra al tribunal aquests accionistes, per tant no ho vam inaugurar nosaltres aquest procediment judicial.

Ara insisteixo i acabo, jo crec que vostès s'han equivocat de no deixar que els tribunals, ja que hi érem, diguessin com estava aquesta qüestió i qui tenia o no tenia la raó.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Grup Socialdemòcrata...

Per par del Grup Demòcrata, Sr. Martí Salvans.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument i per al·lusions a les paraules del Sr. Bartumeu, a la precedent intervenció m'he referit a l'empresa que ha fet les valoracions del 2012. En cap cas he parlat de la valoració que es va fer el 2010, ni de l'informe de revisió.

I només deixar clar que si en algun moment parlant de l'empresa a la qual vostè es refereix i que va fer l'informe de revisió especial, si el moment de parlar-ne no he utilitzat la paraula "expert independent", ha sigut un oblit. En cap cas era volgut. Conec la reputació d'aquesta empresa, sé que està per sobre de qualsevol dubte que es pugui tenir. Per tant, en cap cas, demanaria que es pugui interpretar que hagi volgut posar en dubte la seva independència o la seva professionalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern vol intervenir?

Sr. Jordi Cinca, us hauríeu de desplaçar...

El Sr. Jordi Cinca:

Dues qüestions molt breus.

En relació al tema de l'ètica, no era en el sentit ni de pretendre que la seva actuació o la seva proposta no fos ètica ni res per l'estil. Senzillament el que li dic és que a l'hora d'arribar a poder fer-se amb el 100% de la societat, no era necessari acabar fent-ho a través d'un supòsit que nosaltres creiem que no és cert, i és que la societat estava en fallida.

Vostè em diu: "no però és que hi teníem un informe d'una reconeguda societat", tenim l'informe, òbviament, està al Govern, i l'hem llegit. Tan és així, que fins i tot ens hem adreçat a aquesta societat. Perquè tal neguit de dir a veure, aquest informe diu el que diu, i nosaltres tenim una valoració que diu el que diu. I la pròpia societat auditora d'abast internacional, com bé vostè ens deia, ens diu: "és que vostès estan comprant coses absolutament incomparables". A nosaltres se'ns va demanar una valoració de la societat a 2005, una societat que no havia començat encara a treballar, i ens van demana que donéssim un valor teòric comptable d'aquesta societat l'any 2005. I vostès ara han demanat el valor de mercat d'una societat l'any 2012. És que ens ho diu aquesta mateixa... en res invalida la valoració de la societat independent que ha valorat la societat l'any 2012, i alhora evidentment no es desdiiuen d'allò que van dir en el seu informe del 2010.

Perquè és que realment es voler comparar dos coses que no tenen res a veure l'una amb l'altra. I per tant, en aquest sentit, en cap cas volia ni desmerèixer aquell informe, com deia també el Sr. Martí Salvans, ni en cap cas tampoc, pretendre que vostès tinguessin una actuació no ètica.

Vostès, senzillament partien d'una base en el que donaven per fet que la societat estava en una situació de fons propis negatius, en base a un raonament comptable, basat en la situació de la societat l'any 2005. I nosaltres quan anem a veure quina és la societat, la situació comptable de la societat l'any 2011-12, el que diem és la societat l'any 2011-12 a través del moviment que ha tingut de l'activitat que ha tingut real, no està en una situació de fons propis negatius. No només no està en una situació de fons propis negatius, sinó que està en una situació més sanejada que quan es va constituir. I per tant, amb aquest escenari no té cap sentit aplicar la fórmula de l'ampliació de capital. No té cap sentit i has d'arribar, si et vols fer amb les accions de la societat, has d'arribar a un acord.

No hi ha altra manera de fer-ho. Has d'arribar a un acord amb el propietari d'aquestes accions.

No tinc cap dubte tampoc, Sr. Bartumeu, que els accionistes privats en el seu moment es van adreçar al Govern socialdemòcrata i li van proposar una transacció. No en tenia coneixement, però en tot cas no en tinc cap dubte, vostè m'ho diu, jo m'ho crec sense cap mena de problema.

Ara bé, el que li puc assegurar també, és que hem sigut nosaltres que hem anat a veure'ls. Per què? Home, perquè l'escenari de l'any 2010, quan vostè hem diu que el van venir a veure per proposar-li una transacció, és substancialment diferent al d'ara. Senzillament, l'any 2010 no hi havia els litigis. Ara ells difícilment volen parlar res amb el Govern amb tots aquells litigis oberts. I davant de tota aquesta situació és el Govern que els crida i els diu, escolti, anem a assentar-nos, anem a analitzar aquesta situació i anem a veure si hi ha la possibilitat d'arribar a un acord a través de la compra de les accions. Sempre i quan aquest acord estigui a preu de mercat, aquest acord ens permeti resoldre, perquè si acabem la relació la volem acabar amb tota la seva dimensió, ens permeti, per tant, resoldre el contracte de prestacions de serveis, i disposats a fer, com que això és un acord que mata els processos judicials que hi ha, per tant és un acord, diem ho així i segurament no ho parlo amb prou propietat Sr. Bartumeu, extrajudicial, doncs, dins d'aquest acord a més a més nosaltres volem recuperar tot el que s'hagi pagat per aquells contractes de prestacions de serveis. I com que s'arriba a aquest acord, doncs, es fa la transacció si òbviament el Consell decideix no aprovar aquestes dues esmenes a la totalitat, i per tant, ens permet tirar endavant amb el crèdit extraordinari segons està plantejat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sr. Bartumeu...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Només és per algunes precisions, no vull polemitzar ni allargar més la qüestió.

L'informe de revisió que es demana, -ho dic perquè clar, el ministre ha fet parlar a l'empresa auditora internacional que estic fent grans esforços per no esmentar, per no fer publicitat ni positiva, ni negativa-, doncs, es demana quan es demana. Es demana que facin una valoració, però no es demana

únicament com diu vostè Sr. ministre el 2005, bona prova d'això és que fa estona que estem parlant d'un contracte de prestació de serveis que jo el considero una altra cosa que és del 2007, i aquest informe vostè l'ha vist, en parla molt. I abans parlava contestant el Sr. Salvans de tota la documentació que s'havia examinat per tirar endavant aquest estudi de revisió, entre d'altres coses -que no l'he agafat per començar-ho a llegir aquí que em sembla que no cal- doncs hi ha totes les actes del Consell d'Administració fins l'any 2009, per tant, estem lluny del 2005.

És això el que volia dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Per part de Govern...

Bé, si no hi ha més intervencions donem per acabat el debat i passem a la votació de les dues esmenes a la totalitat.

Recordo que no s'han presentat esmenes a l'articulat del text. En cas doncs de desestimar les dues esmenes a la totalitat quedaria aprovat el text. Atesa el seu contingut, procedim a la votació de les dues esmenes de forma conjunta.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, si vol procedir a donar la lectura del resultat, si us plau...

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

6 vots a favor.

20 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat, declaro desestimades les esmenes a la totalitat i aprovat el Projecte de llei.

Suspenem la sessió durant 5 minuts.

(Són les 20.55h)

(Es reprèn la sessió a les 21.08h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Respecte els dos darrers punts de l'ordre del dia, i vist que la seva tramitació en comissió s'ha dut a terme de forma conjunta nomenant un únic ponent pels dos projectes de llei, proposo -si no hi ha objeccions al respecte- de procedir al seu debat conjunt.

Si no hi ha objeccions doncs procedirem al debat conjunt de:

7- Examen i votació del Projecte de llei sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà i altres disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra.

I:

8- Examen i votació del Projecte de llei sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera.

Els informes de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost han estat publicats en el Butlletí núm. 22/2013 del 7 de maig.

Intervé per exposar els informes de la comissió el Sr. Daniel Armengol Bosch, nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho entenc bé, a part de procedir al debat conjunt, puc procedir a llegir els dos informes de la ponència...

Gràcies, doncs.

El passat dia 9 d'abril del 2013, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà i altres disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 30 d'abril i el 7 de maig del 2013 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 10 esmenes, de les quals 3 han estat presentades pel

Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 7 han estat presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades: 3 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 2 esmenes s'han aprovat per majoria, 2 esmenes han estat retirades i 3 esmenes han estat retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

D'altra banda, doncs, el mateix dia 9 d'abril del 2013, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, també em va nomenar ponent del Projecte de llei sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, i com a tal, exposo avui també davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les mateixes reunions celebrades tant el 30 d'abril i el 7 de maig del 2013 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 22 esmenes, de les quals 6 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 16 han estat presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades: 10 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 1 esmena s'ha aprovat per majoria, 5 esmenes han estat retirades i 6 esmenes han estat retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat.

Finalment, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat per unanimitat fer les correccions que escaiguin perquè el redactat final de les dues lleis s'adeqüi, almenys pel que fa als aspectes gràfics i de presentació, a l'Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei, del 18 d'abril del 2002, així com fer una correcció ortogràfica de tot el text.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn, doncs, l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem doncs, en el temps de les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Bartumeu teniu la paraula...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La negociació i rúbrica de l'Acord Monetari amb la Unió Europea el gener i el febrer del 2011 i les seves subsegüents signatura i ratificació pel Consell General, comporten per l'Estat andorrà una obligació de resultat. Complir amb el calendari convingut d'adaptació de diverses normes entre les quals les que regulen l'activitat del sistema financer andorrà. Aquestes dues lleis que vénen a substituir i adaptar anteriors normes aprovades especialment l'any 2010 són un pas més en aquesta via de positiva adequació de l'activitat econòmica andorrana als estàndards internacionals.

Els acords aconseguits en la comissió de finances, en debatre les esmenes presentades i formular nombroses, com ha quedat evidenciat en l'informe del ponent, nombroses transaccions han facilitat una millora dels textos i pensem nosaltres reforçar la transparència. Ens preocupava per exemple, que no quedés prou clara l'obligada rotació de les empreses que auditen les entitats financeres i l'obligació d'independència d'aquestes empreses. Des del punt de vista del manteniment de la confiança del mercat en la solvència de les entitats financeres resulta molt convenient, estem tots d'acord, que la normativa reguladora eviti cap suspicàcia de convivència entre les entitats bancàries i les empreses que les auditen. La transacció establerta en comissió ens permet esvair qualsevulla d'aquestes suspicàcies.

Només amb aquest resultat ja ens podríem considerar satisfets, però val a dir que ambdues lleis seran conjuntament una bona aportació a la solidesa i reputació del sector financer andorrà. Per això hi donem el nostre vot favorable.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui aquesta Cambra sotmet a votació dos projectes de llei realment importants. Són dos projectes de llei

que, tal com ja s'ha dit, són importants per quatre aspectes:

El primer, perquè els dos projectes de llei proposats ordenen i agrupen tota la jurisdicció referent a entitats operatives del sistema financer.

El segon, perquè responen a la necessitat d'adequar la nostra jurisdicció referent a les entitats operatives del sistema financer andorrà al cabal establert en l'Acord Monetari

El tercer, perquè tal com cita l'exposició de motius, el nostre sistema financer esdevé encara més sòlid estructuralment i funcionalment.

Finalment, reforcem la seguretat jurídica d'un dels sectors que són el motor de la nostra economia

Sobre el primer punt, l'ordenació de la jurisdicció referida a entitats operatives del sistema financer: el Grup Parlamentari Socialdemòcrata voldria destacar i reconèixer el gran esforç efectuat pel Govern Socialdemòcrata durant els anys 2010, que va iniciar els treballs de regulació, i l'actual Govern i l'INAF per la simplificació del nostre marc normatiu, agrupant, actualitzant i modernitzant en base a les directives europees tot el paquet de lleis que s'havien aprovat i que afectaven al règim de les entitats financeres. Cal reconèixer l'enorme tasca que això ha suposat i que permetrà passar de la dispersió legislativa a gaudir d'un marc normatiu concentrat i ordenat, aplicat al sector financer.

Sobre el segon punt, la necessitat d'adequar el marc normatiu al compliment dels compromisos contrets amb la signatura de l'Acord Monetari, doncs Andorra té el repte de reforçar i defensar la seva credibilitat internacional i la capacitat de complir els compromisos internacionals a favor de la transparència i la cooperació internacional dins del marc de l'acord d'Andorra amb la Unió Europea en matèria monetària. Per això s'han incorporat als projectes de llei un nou capítol sobre l'ús d'informació privilegiada i l'abús del mercat i s'han contemplat transposicions de directives europees que afecten als acords de garantia financera. Aprovant avui aquests dos projectes de llei, Andorra podrà complir amb els compromisos contrets internacionalment i ho podrà, el més important de tot, respectant el calendari establert.

El tercer punt, sobre l'enfortiment de l'estructura i la funcionalitat del nostre sistema financer, els dos projectes de llei determinen el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà i les activitats financeres per una banda i per l'altra, regulen els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció al consumidor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera. Per tant,

estem reforçant el nostre sistema financer que per altra banda és de gran interès pel país vist que és un dels grans motors de la nostra economia, un dels pilars en la que es sustenta econòmicament Andorra. Aquest enfortiment té dos aspectes fonamentals, per una banda, reforcen la imatge exterior de les nostres entitats operatives a nivell internacional al complir amb els estàndards europeus però a la vegada, internament els clients es veuran afavorits per un establiment de millors garanties dels consumidors i l'eliminació de possibles pràctiques d'abús de mercat.

Sobre la seguretat jurídica del sector, el darrer punt, doncs si volem que Andorra sigui receptora d'inversió estrangera, si volem que Andorra sigui un país modern, si volem que les ciutadanes i ciutadans tinguin garanties de futur, tots els membres que avui estem en aquesta Cambra tenim l'obligació de dotar de seguretat jurídica als sectors clau de la nostra societat i de la nostra economia. Avui, amb la votació d'aquestes dues lleis reforcem encara més la seguretat jurídica que regula el sector financer. Encara quedarà feina per fer per adoptar la totalitat del cabal comunitari fruit de la signatura de l'Acord Monetari, però el pas que es dona avui és un pas enorme i permet donar confiança sobre la solvència del nostre sector financer i de la capacitat del país de fer front als reptes i compromisos que se li proposen.

Ens felicitem perquè gràcies al bon treball conjunt en comissió del nostre Grup Parlamentari Socialdemòcrata amb el Grup Parlamentari Demòcrata i el Grup Mixt podem dir que els dos texts no han fet res més que millorar.

També vull agrair la predisposició de tots els membres de la comissió al debat constructiu, la voluntat d'acord i el compromís de compliment dels terminis per la compleció dels treballs.

En aquest punt, no voldria desaprofitar l'ocasió, vist que els esforços de l'Estat en seguir reforçant el nostre sistema financer, defensant i promocionant la seva bona imatge i la seva posició tant a l'interior com a l'exterior, per demanar a les entitats financeres del país que actuïn com a motor econòmic del país principalment en dos aspectes: alleugerint les condicions per accedir al crèdit, sobretot per a les petites i mitjanes empreses i, la vegada mantenint els recursos humans, les treballadores i els treballadors que actualment tenen en plantilla. En els temps difícils que estem immersos necessitem la implicació de tothom, però sobretot dels més forts.

És per les raons exposades que el grup parlamentari que represento, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor de l'aprovació dels dos projectes de llei que avui es sotmeten a votació

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula el Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com s'ha posat de manifest en les intervencions dels dos presidents de l'oposició que m'han precedit, les lleis financeres que se sotmeten avui en aquesta Cambra, vénen a refondre una normativa que, fins avui, es trobava dispersa, dotant-la de més estructuració i de més coherència.

Aquestes lleis donaran doncs compliment a una part dels compromisos contrets mitjançant l'Acord Monetari, com també s'ha dit, i que requereix adequar la legislació andorrana a la normativa comunitària i internacional. Una condició si més no indispensable per consolidar la credibilitat internacional en matèria bancària i financera, que ha de permetre, entre d'altres, que el Principat, a través de l'INAF, pugui esdevenir membre de l'IOSCO (Organització Internacional de les Comissions de Valors).

Estic convençut que el ministre exposarà àmpliament el context general que ha portat el Govern en presentar-les. Em centraré doncs en les aportacions que ha fet el nostre grup parlamentari a les mateixes.

La primera llei fixa el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer i regula l'exercici de les activitats financeres del nostre país. De les aportacions del nostre grup parlamentari al projecte de llei voldria destacar una regulació més completa de la figura de l'agent financer, vist que darrerament hi ha hagut un interès creixent en aquesta figura.

Destacar igualment una millora important en les normes de solvència i liquiditat de les entitats amb transacció amb la resta de membres de la comissió.

És igualment rellevant que l'article 3, sobre la composició del sistema financer andorrà, reculli tant les figures existents en l'actualitat com aquelles que podrien existir en un futur. Em refereixo, en concret, als mercats financers andorrans, una figura que, avui per avui, i com bé sabeu, no existeix al Principat.

La segona de les lleis financeres que sotmetem a examen i votació d'aquesta Cambra estableix els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer. Així mateix, destacar que el text incorpora els requeriments essencials per tal de vetllar per la protecció de l'inversor, així com les obligacions, les

prohibicions i el règim sancionador relacionats amb l'abús de mercat.

En aquest sentit, el capítol més innovador respecte a la legislació vigent és el capítol quart, referent a l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat, que integra tots els requisits de l'IOSCO i transposa la directiva europea 2004/39.

Pel que fa a les auditories externes, i amb l'objectiu de reforçar-ne la independència, com bé ha explicat el Sr. Bartumeu, el treball en comissió entre tots els grups ha servit per establir que l'entitat auditada pugui romandre amb la mateixa entitat auditora per un període de 4 anys, renovable sempre i quan el còmput global no excedeixi els 8 anys consecutius. D'aquesta manera, pensem que s'assoleix l'equilibri just entre una rotació excessiva d'entitats auditores, que podria comportar la pèrdua d'informació, i l'extrem contrari, pel qual es posa en risc la necessària i obligada objectivitat de les feines d'auditoria.

S'ha volgut també, des del nostre grup, refusar els requisits organitzatius de les entitats, posant les bases per a un millor control i supervisió de riscos.

En definitiva i per concloure, amb aquestes lleis definim el marc per al desenvolupament de les activitats financeres al nostre país, d'acord amb els tractats internacionals i, molt especialment, amb els compromisos que deriven de l'Acord Monetari amb la Unió Europea. Un marc que dóna seguretat jurídica a l'activitat financera i confiança al conjunt dels seus actors, un marc que segurament s'anirà ampliant amb els compromisos contrets.

Només em queda, doncs, per agrair la feina efectuada a la comissió i la total disponibilitat que han mostrat per solucionar dubtes tant l'equip directiu de l'INAF com el M. I. Govern.

Com no pot ser d'altra manera, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor dels dos projectes de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permet abans de començar, i per donar una mica de distensió vist que aquest Projecte de llei em sembla que té el vistiplau de tothom, i després de l'intens debat que hem tingut en el punt anterior, Sr. Armengol, no faré una extensa exposició del contingut dels dos projectes de llei perquè penso que

els que tenen la paciència de veure'ns per la televisió acabarien clarament esmorteïts. De moment fins i tot alguns amics de la premsa han marxat ja...

(Se sent riure)

... O sigui que això es déu haver fet llarg!

Sotmetem avui a consideració del M. I. Consell General dos projectes de llei que esmento per primera i única vegada perquè els títols també són especialment llargs: El Projecte de llei sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà i altres disposicions que regulen les activitats financeres al Principat d'Andorra, i d'una altra part, el Projecte de llei sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús del mercat i els acords de garantia financera.

Dos projectes que -juntament amb el Projecte de llei de l'INAF, que properament també vindrà a aquesta Cambra- convé recordar que s'elaboren amb un objectiu prioritari: adaptar la legislació andorrana que regula el sector financer per tal que Andorra pugui esdevenir, mitjançant l'INAF, membre de l'IOSCO i signatari del Protocol d'entesa multilateral d'aquest organisme relatiu a la consulta, la cooperació i l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents en les matèries regulades per aquest Protocol.

Una obligació, aquesta, de les moltes que emanen de l'Acord Monetari ratificat per aquesta Cambra i que va entrar en vigor l'abril del 2012.

Així, sabuda aquesta obligació i el calendari a complir -18 mesos-, en primera instància vàrem treballar amb la intenció d'abordar les modificacions mínimes necessàries en la legislació vigent per complir amb els requisits de l'Acord Monetari i de l'IOSCO. En els treballs preparatòris vàrem veure que, tot i les exigències del calendari, valia la pena ser una mica més ambiciosos i aprofitar per corregir i clarificar altres aspectes de la legislació, reordenar-la i refondre-la, en dos textos, les moltes disposicions que s'han anat aprovant des de l'any 1993 en que es va començar a regular el sector en els termes vigents avui feien complex el seu seguiment.

Això sí, aquesta feina de refosa calia que es fes tot conservant la premissa de mantenir un sistema financer estructural i funcionalment sòlid, com també recordava el Sr. Rios.

De fet els dos projectes incorporen novetats i modifiquen qüestions fins ara estaven regulades en sis lleis: la Llei d'ordenació del sistema financer andorrà, de l'any 1993, la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del

sistema financer, de l'any 96, la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer de l'any 97, la Llei del règim jurídic de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat de l'any 2008 i, com ja ha esmentat ja el Sr. Bartumeu, la Llei del règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer de l'any 2010 i la Llei del règim jurídic de les entitats financeres d'inversió i de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva, també de l'any 2010.

Per tant, un cop aprovats aquests dos projectes de llei no únicament adaptaran la legislació del sector financer als preceptes exigits per l'Acord Monetari, si no que també modernitzaran i clarificaran el marc legal del sector.

No vull entrar, com els hi deia al principi, en aquesta intervenció en el detall de les novetats i totes les modificacions fetes. Només posar èmfasi en alguns aspectes que em semblen especialment importants.

Pel que fa al primer projecte de llei, a banda de refondre en un únic text legislatiu totes les disposicions normatives disgregades en diverses lleis, per tal d'aportar, com dèiem, seguretat jurídica al marc legislatiu del sistema financer andorrà, i així facilitar-ne la comprensió i la consulta, destacaria la potenciació d'un marc jurídic que dona cabuda i reforça el paper d'altres operadors en el sistema financer a banda de les entitats bancàries.

Així, per exemple, es modifiquen les normes de solvència per les entitats financeres d'inversió i les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva establint l'obligació de definir estratègies i procediments que siguin exhaustius però, alhora, proporcionals a la naturalesa, l'escala i la complexitat de les activitats d'aquestes entitats.

El projecte també modifica la definició de les societats gestores de patrimonis per habilitar-les per a l'exercici d'un nou servei auxiliar.

Si ens referim al segon projecte de llei, el primer àmbit que voldria destacar és el dels requisits organitzatius i les condicions de funcionament, l'adaptació a estàndards homologables a nivell internacional i alhora el fet de tenir en compte la realitat i la varietat del nostre sistema financer, on d'una banda tenim entitats bancàries que en els darrers anys s'han transformat en capçaleres de grups internacionals, amb tota la complexitat que això comporta, i d'una altra banda, també hi tenen cabuda entitats més petites que no requereixen els mateixos mitjans d'organització.

En segon lloc es reforça molt la funció de gestió de riscos que han de tenir les entitats operatives del sistema financer.

Com a tercer punt cal destacar la rellevància que adquireix la protecció de l'inversor, reforçant -especialment- tot el relatiu a les obligacions d'informació. Un punt tristament d'actualitat en moltes places financeres. Les entitats han de facilitar informació adequada i posar els mitjans necessaris perquè els clients puguin prendre les seves decisions amb total coneixement. Així, per exemple, s'ha de donar informació en relació amb els instruments financers i les estratègies d'inversió, orientacions i advertències apropiades sobre les característiques dels productes, els riscos associats a les inversions en aquests instruments financers o en relació amb les estratègies d'inversió, el risc de pèrdua total de la inversió, el risc de liquiditat de l'instrument, la volatilitat del preu, o qualsevol marge de garantia obligatori o sobre qualsevol altra obligació similar aplicable a certs instruments financers. Informació clara sobre despeses i costos associats als productes, etcètera, etcètera.

I el quart punt a destacar d'aquest segon projecte de llei és... Quart i últim que voldria destacar, és potser el fet més novedós que aporta el projecte i que fins ara no estava regulat en la legislació andorrana. Es tracta de l'abús de mercat per l'ús d'informació privilegiada o manipulació del mercat. En aquest cas la normativa proposada està totalment inspirada en les directives europees sobre la matèria. S'ha de dir que introduir aquesta qüestió era imprescindible per la signatura del protocol d'entesa amb l'IOSCO.

Aquests, insisteixo, són només alguns dels punts més destacats de les llei que avui és sotmeten a aquesta Cambra.

Però repassats aquests punts, el que cal ser conscients, senyores i senyors consellers, és que amb les dues lleis que aprovarem avui només comença un procés feixuc i complex que s'haurà de completar en el transcurs dels propers quatre anys on s'hauran d'incorporar nous textos legals vinculats al sector financer per complir amb els requisits de l'Acord Monetari, però també se n'hauran d'aprovar altres per complir i adaptar-los a les recomanacions del *Moneyval* o del *Global Forum*. És el peatge per mantenir un sector financer solvent i competitiu, amb possibilitat d'expandir-se i capaç de finançar les necessitats privades i públiques del país.

En aquest sentit una vegada més vull cridar l'atenció sobre l'esforç tècnic que suposa per un país tan petit com el nostre seguir el ritme imposat per aquests organismes internacionals. Un esforç que no coneix de tamany i que és exactament el mateix per Andorra que per països com Alemanya, Espanya o França.

Hem iniciat un procés per dotar-nos de més capacitats i mitjans per assumir aquests reptes el ministeri de Finances, la Unitat d'Intel·ligència Financera o l'INAF, i caldrà seguir fent-ho. Sense escatimar recursos. El cost de no fer-ho seria massa elevat.

Referint-me en aquest sentit als dos projectes que avui debatem, vull destacar i agrair la qualitat i el rigor de la feina feta per l'equip de l'INAF, tant en l'elaboració dels projectes com en el contacte permanent amb els serveis de l'IOSCO.

I també, com no pot ser d'una altra manera, vull agrair a tots els grups parlamentaris la predisposició a accelerar els treballs en comissió, i a tractar aquests temes per damunt de tot partidisme i amb una visió d'estat, la única visió en què podem abordar compromisos internacionals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el sentit de les mateixes, proposo l'aprovació dels dos projectes de llei per assentiment.

Declaro aprovats els dos projectes de llei.

No havent-hi més punts de l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les.21.33h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877